

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק א

18 ויאמר זכרנה אליהמלאך במה אדע אתיהדבר
הזה פיאני זקנתי ואשתי באה בימים:
19 ועז המלאך ויאמר אליו אני גבריאל העומד
לפני האלהים ושליח אנכי לדבר אליה ולבשרך
אתיהבשורה הזאת:
20 והנה נאלם ולא תוכל לדבר עדיהיום אשר נקום
הדבר הזה תחת פילא האמנת לדברי והם
ימלאו במועדם:
21 והעם הוחילו לזכרנה ויתמהו פיהתמהמה
בהיכל:
22 ויהי בצאתו לא יכל לדבר אליהם וידעו
פיימראה ראה בהיכל וירמס להם ועודנו נאלם:
23 ויהי פאשר מלאו זמי עבדתו וישוב אל ביתו:
24 ויהי אחר הימים האלה ותהר אלישבע אשתו
ותתחבא המשה חדשים ותאמר:
25 פכה עשה לי יהנה בימי פקדו אותי לאסף
אתיהרפתי מבני אדם:
26 ויהי בחדש השישי וישלח אלהים אתגבריאל
המלאך גלילה אליעיר אחת ושמה נצרת:
27 אליבתולה מארשה לאיש אשרישמו יוסף מבית
דוד ושם הבתולה מרים:
28 ויבא המלאך החדרה ויאמר אליה שלום לך
אשת יחזן יהנה עמך ברוכה את בנימים:
29 והיא פראוטה נבהלה לדברו ותאמר בלבה מה
הברכה הזאת:
30 ויאמר לה המלאך אליתיקראי מרים פיימצאת חז
לפני האלהים:
31 והנה הרה ולדת בן וקראת אתישמו ישוע:
32 והוא גדול והנה ובןעליון קרא ויהנה אלהים
יתזילו אתיפסא דוד אביו:
33 ומלך עליבית נעקב לעולם ועד ולמלכותו אין
קץ:
34 ותאמר מרים אליהמלאך איך יהנה הדבר הזה
ואני אינני ידעת איש:
35 ועז המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא
עליך ויגבורת עליון תצל עליך עליפן קדוש יאמר
לילוד בןיהאליהם:

1 אחרי אשר רבים הואילו לחבר ספור המעשים
אשר נאמנו בשלמות בתוכנו:
2 פאשר מסרום לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה
ואשר היו משרתי הדבר:
3 השבתי לטוב גם אני החקר אחר פליהדברים
היטיב מראשיתם לכתבם פסדרם אליה האדיר
תאפילוסי:
4 למען תדע אמת האמרים אשר למדת:
5 כהן הנה בימי הוודוס מלך ארץ יהודה זכרנה
שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן
ושמה אלישבע:
6 ושניהם צדיקים לפני האלהים והלכי תם
בכלימצות יהנה ובחקתיו:
7 ולקום אין ולד פי אלישבע עקרה ושניהם באו
בימים:
8 ויהי היום בכהנו לפני אלהים בסדר משמרו:
9 להקטיר קטרת לפי גודלו כמשפט עבודת הפהנים
ויבא אליהיכל יהנה:
10 וכלקהל העם מתפללים בחוץ בשעת הקטרת:
11 והנה מלאך יהנה נראה אליו עמד מימין מזבח
הקטרת:
12 וירא זכרנה ויבהל ואימה נפלה עליו:
13 ויאמר אליו המלאך אליתיקרא זכרנהו פי גשמעה
תפלתך ואלישבע אשתך תלד לך בן וקראת
שמו יוחנן:
14 והנה לך לשמחה וגיל ורבים ישמחו בהולדו:
15 פיגדול והנה לפני יהנה ויזן ושכר לא ישמה
רוח הקדש ומלא מבטן אמו:
16 ורבים מבני ישראל ישיב אלייהנה אלהיהם:
17 והוא נלך לפניו רוח אלהו ובגבורתו להשיב
לב אבות עליבנים ואת הסודרים בתבונת
הצדיקים להעמיד עם מוכן ליהנה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

59 וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיָּבֹאוּ לְמוֹל אֶת־הַיֶּלֶד וַיִּקְרְאוּ
אֶת־שְׁמוֹ זְכַרְיָה עַל־שֵׁם אָבִיו:
60 וַתַּעַז אִמּוֹ וַתֹּאמֶר לֹא כִי יוֹחֵזֵן יִקְרָא לוֹ:
61 וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ אִיזְדְּאִישׁ בְּמִשְׁפַּחְתָּךְ אֲשֶׁר שְׁמוֹ
כַּשֵּׁם הַזֶּה:
62 וַיִּדְמָזוּ אֶל־אָבִיו לֵדַעַת מָה הַשֵּׁם אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ:
63 וַיִּשְׂאֵל לֹחַם וַיִּכְתֹּב עָלָיו לֵאמֹר יוֹחֵזֵן שְׁמוֹ וַיִּתְמַחוּ
כָּל־ם:
64 וַיִּפְתַּח פִּי וּלְשׁוֹנוֹ פִּתְּאִם וַיִּדְבֵּר וַיִּבְרַךְ
אֶת־הָאֱלֹהִים:
65 וַתִּפֹּל אִימָה עַל־כַּל־שִׁכְנוֹתָם וַיִּסְפֹּר כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה בְּכָל־הָרִי וְהוֹדָה:
66 וַיִּשְׁמְעוּ כָּל־הַשְּׁמַעִים אֶל־לִבָּם לֵאמֹר מִה־יֵאֲפוּא
זֶה־הַיֶּלֶד הַזֶּה וַיִּדְיָהוּהָ הַזֶּהָ עִמּוֹ:
67 וַיִּמְלֵא זְכַרְיָה אָבִיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיִּנְבֵּא לֵאמֹר:
68 בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי פָקַד אֶת־עַמּוֹ וַיִּשְׁלַח
לוֹ פְּדוּת:
69 וַיִּצְמַח לָנוּ קֶרֶן וְשׁוּעָה בְּבֵית דָּוִד עֲבָדוֹ:
70 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִי־נְבִיאָיו הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם:
71 וְשׁוּעָה מֵאֲנִיבֵינוּ וּמִיַּד כָּל־שִׁנְאֵינוּ:
72 לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְלִזְכֹּר אֶת־בְּרִית קְדֻשָׁתוֹ:
73 אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נָשָׁבַע לְאַבְרָהָם אָבִינוּ:
74 לְהַצִּילֵנוּ מִיַּד אֲנִיבֵינוּ וּלְתַתֵּנוּ לְעֲבָדוֹ בְּלִי־פָחַד:
75 בְּתַמִּים וּבְצַדִּיקָה לְפָנָיו כְּלִימֵי חַיִּינוּ:
76 וְאֵת־הַיֶּלֶד נְבִיאַ עֲלִיּוֹן יִקְרָא לָךְ כִּי לְפָנָי יְהוָה
תִּלָּךְ לְפָנֹת אֶת־דְּרָכָיו:
77 וְלַהוֹרֹת דְּרָךְ הַשְּׁוּעָה לְעַמּוֹ בְּסִלְיַחַת הַטִּיֹּאתִיחָם:
78 בְּחֶסֶד אֱלֹהֵינוּ וּבְרַחֲמֵינוּ אֲשֶׁר בָּהֶם יִפְקְדֵנוּ הַגִּנָּה
מִמָּרוֹם:
79 לְהַאִיר לִישְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמֹת וּלְהַכִּיֵּן אֶת־דַּגְלֵינוּ
אֶל־דְּרָךְ הַשְּׁלוֹם:
80 וַיַּגְדֵּל הַיֶּלֶד וַיִּחַזַּק בְּרוּחַ וַיְהִי בְּמִדְּבָרוֹת עֲדִיּוֹם
הַדְּרָאוֹת אֶל־יִשְׂרָאֵל:

56 וַהֲנֵה אֶל־שִׁבְעַ קְרוֹבְתֶךָ אֲשֶׁר קָרְאוּלָהּ עַקְרָה
גַּם־הִיא הָרָה לְלֵדַת בֵּן בְּזִקְנֹתָהּ וְזֶה לָהּ הַחֹדֶשׁ
הַשְּׁשִׁי:
57 כִּי לֹא־יִפְלֵא מֵאֱלֹהִים כְּלִדְבָר:
58 וַתֹּאמֶר מֵרִים הִנְנִי שֹׁפֶחַת יְהוָה וְהִילִי כְּדְבָרְךָ
וַיֵּצֵא מֵאֵתֶּךָ הַמַּלְאָךְ:
59 וַתִּקֶּם מֵרִים בְּיָמִים הָהֵם וַתִּמְהַר לְלָכֶת הַתְּרָה
אֶל־עֵיד יְהוָה:
60 וַתָּבֵא בֵּית זְכַרְיָה וַתִּבְרַךְ אֶת־אֱלֹשִׁיבַע:
61 וַיְהִי כַּשִּׁמְעַ אֶל־שִׁבְעַ אֶת־יְבָרְכַת מֵרִים וַיִּרְקַד
הַיֶּלֶד בְּמַעִיָּה וַתִּמְלֵא אֶל־שִׁבְעַ רוּחַ הַקְּדוּשׁ:
62 וַתִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ בְּנָשִׁים
וּבְרֹוךְ פְּרִי בִטְנֶךָ:
63 וּמַה־לִּי כִּי־אִם אֲדֹנִי בָּאָה אֵלַי:
64 כִּי קוֹל בְּרַכְתֶּךָ בָּא בְּאָזְנִי וְהִנֵּה רַקֵּד בְּשִׁמְחָה
הַיֶּלֶד בְּמַעִי:
65 וְאֲשֶׁר־יִמְאַמֵּנָה כִּי הַמְּלֵא וַיִּמְלֵא אֲשֶׁר דְּבַר־לָהּ
מֵאֵת יְהוָה:
66 וַתֹּאמֶר מֵרִים רוּמְמָה נִפְשִׁי אֶת־יְהוָה:
67 וַתִּגַּל רוּחִי בְּאַלְהֵי יִשְׁעִי:
68 אֲשֶׁר רָאָה בְּעֵנֵי אִמָּתוֹ כִּי הִנֵּה מַעֲתָה וְאֲשֶׁרוֹנִי
כְּלִי־הוֹדוֹת:
69 כִּי גְדוֹלוֹת עֲשָׂה לִי טִדִּי וְקְדוּשַׁת שְׁמוֹ:
70 וַחֲסֹדוֹ לְדוֹר הוֹרִים עַל יְרֵאָיו:
71 גְּבוּרוֹת עֲשָׂה בְּזַרְעוֹ פֶּזֶר גַּאִים בְּמִזְמוֹת לִבָּם:
72 הַרְס נְדִיבִים מִכַּסְּאוֹתָם וַיִּרְם שְׁפָלִים:
73 רַעֲבִים מִלֵּאִיטוֹב וַעֲשִׂידִים שִׁלַּח רִיקָם:
74 תִּמְךָ בְּיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ לִזְכֹּר אֶת־חַמִּיו:
75 כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֶל־אֲבוֹתֵינוּ לְאַבְרָהָם וּלְזַרְעוֹ
עַד־עוֹלָם:
76 וַתִּשָּׁב מֵרִים עִמָּה כַּשִּׁלְטָה חֲדָשִׁים וַתָּשִׁב לְבֵיתָהּ:
77 וַיִּמְלֵאוּ יָמֵי אֶל־שִׁבְעַ לְלֵדַת וַתִּלְדַּבּ בֵּן:
78 וַיִּשְׁמְעוּ שְׁכֵנֶיהָ וְקְרוֹבֶיהָ כִּי־הִגְדִּיל יְהוָה אֶת־חֲסֹדוֹ
עִמָּה וַיִּשְׂמַחוּ אֵתֶּה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעלטיש

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק ב

17 וַיָּרְאוּ וַיִּשְׁמָעוּ אֶת־הַדְּבָר הַנֶּאֱמָר אֲלֵיהֶם
עַל־הַנְּעַר הַזֶּה:
18 וְכָל־הַשְּׂמַעִים תָּמְחוּ עַל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבְּרוּ
אֲלֵיהֶם הָרַעִים:
19 וַיִּמְרֹגוּ שְׂמֵרָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתְּהַשְׁבֵּם
בְּלִבָּהּ:
20 וַיִּשׁוּבוּ הָרַעִים וְהֵם מִהַלְלִים וּמְשֻׁבָּחִים
אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־כֵּן אֲשֶׁר שָׁמְעוּ וַרְאוּ כִּפְּי־אֲשֶׁר
נֶאֱמַר אֲלֵיהֶם:
21 וַיְהִי בַמְּלֵאֵת לַנְּעַר שְׂמֵנָה נְמִים וַיִּמּוֹל וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
יִשׁוּעַ כְּשֵׁם אֲשֶׁר קָרְאוּ הַמְּלָאָךְ בְּטָרֵם הַרְּהָ
בְּבִטְוֹן:
22 וַיִּמְלְאוּ זְמַי טָהָרִם כְּתוֹרַת מֹשֶׁה וַיַּעֲלֶהוּ יְרוּשָׁלַיִם
לְהַעֲמִידוֹ לִפְנֵי הַרְּהָ:
23 כְּכַתּוּב כְּתוֹרַת יְהוָה כְּלִיזְכָר פֶּטֶר רַחֵם וַיִּקְרָא קֹדֶשׁ
לְיְהוָה:
24 וּלְהַקְרִיב קָרְבָן כְּמִצְוֹת תּוֹרַת יְהוָה שְׁתֵּי תַרְיָם אוֹ
שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה:
25 וְהָיָה אִישׁ בִּירוּשָׁלַיִם וַיִּשְׁמָעוּ שְׁמֵעוֹן וְהוּא אִישׁ
צַדִּיק וְחָסִיד מִחֶפְזָה לְנִחְמַת יִשְׂרָאֵל וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
הָיְתָה עִלְיָו:
26 וְלוֹ נִגְלָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ כִּי לֹא יִרְאֶה־מִנּוֹת עַד
אִם־יִרְאֶה אֶת־יִשְׁעֵי יְהוָה:
27 וַיָּבֵא בְּרוּחַ אֱלֹהֵי־מִקְדָּשׁ וַיְהִי כְּאֲשֶׁר הֵבִיאוּ הַחֲרִי
אֶת־הַנְּעַר יִשׁוּעַ לַעֲשׂוֹת לוֹ כְּחֻקַּת הַתּוֹרָה:
28 וַיִּקְחֶהוּ עַל־זֵרְעוֹתָיו וַיִּבְרָךְ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר:
29 עֲתָה תִפְטַר אֶת־עַבְדְּךָ כְּדָבָרְךָ אֲדֹנָי בְּשָׁלוֹם:
30 כִּי־יִרְאוּ עֵינַי אֶת־יִשׁוּעֶתְךָ:
31 אֲשֶׁר הִכִּינֹתָ לִפְנֵי כָּל־הָעַמִּים:
32 אוֹר לְהַאֲדִיר עֵינַי הַגּוֹיִם וְתִפְאַרַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
35 וְאֲבִיו וְאִמּוֹ תָמְחִים עַל־הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים עָלָיו:
34 וַיִּבְרַךְ אוֹתָם שְׁמֵעוֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵימְרָם אִמּוֹ
הַחַיְהוּזָה מוֹסֵד לְמַכְשׁוֹל וְלִתְקוּמָה לְרַבִּים בְּיִשְׂרָאֵל
וְלֵאֻת מְרִיבָה:
35 וּבְנִפְשׁוֹ תַחְתֵּר חֶרֶב לְמַעַן אֲשֶׁר־תִּגְלִינָה
מִחֻשְׁבוֹת לִבְבֵי רַבִּים:

1 וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיֵּצֵא צוֹ מֵאֵת קִיסָר אוֹגוֹסְטוֹס
לְמַנּוֹת אֶת־פְּלִיטָשְׁבִי תַבְּלִ:
2 וְהַמְּפָקֵד הַזֶּה הָיָה הָרֵאשׁוֹן בַּהֲיוֹת קוֹרִינְטוֹס שְׁלִיט
בְּסוּרְיָא:
3 וַיֵּלְכוּ כָּל־ם לְהַתְּפַקֵּד אִישׁ לְעִירוֹ:
4 וַיַּעַל גְּסִינּוֹסָף מִן־הַגָּלִיל מֵעִיר נֶצְרַת אֶל־יְהוּדָה
לְעִיר דּוֹד הַנְּקָרָאֵת בֵּית־לֵחֶם כִּי־הָיָה מִבֵּית דּוֹד
וּמִמִּשְׁפַּחַתּוֹ:
5 לְהַתְּפַקֵּד עִם־מְרָגִים הַמֵּאֲרָשָׁה לוֹ וְהִיא הַרְּהָ:
6 וַיְהִי בַהֲיוֹתָם שָׁם וַיִּמְלְאוּ זְמִיָּה לְלִדָּת:
7 וַתֵּלֵד אֶת־בְּנֵהּ הַבְּכוֹר וַתְּחַתֵּלֶהוּ וַתִּשְׁכַּיְבֶהוּ
בְּאֲבוּס כִּי לֹא־הָיָה לָהֶם מְקוֹם בְּמִלּוֹן:
8 וְרַעִים הָיוּ בְּאֶרֶץ הַחַיָּא לָגִים בְּשָׂדֵה וּשְׂמָרִים
אֶת־יִמְשָׁמְרוֹת הַלְּלִיָּה עַל־עַדְרָם:
9 וְהָיָה מְלָאָךְ יְהוָה נֹצֵב עֲלֵיהֶם וּכְבוֹד יְהוָה הוֹפִיעַ
עֲלֵיהֶם מִסָּבִיב וַיִּירְאוּ וַיִּרְאֶה גְדוּלָּה:
10 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַמְּלָאָךְ אֲלֵימְרָאוּ כִּי הִנְנִי מִבְּשׁוֹר
אֲתֶכֶם שְׂמֵחָה גְדוּלָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶה לְכָל־הָעַם:
11 כִּי הַיּוֹם יֵלֵד לָכֶם מוֹשִׁיעַ אֲשֶׁר הוּא הַמְּשִׁיחַ
הַאֲדוֹן בְּעִיר דּוֹד:
12 וְזֶה לָכֶם הָאוֹת אֲשֶׁר תִּמְצְאוּן יֵלֵד מִחֶתֶל וְשִׁכַב
בְּאֲבוּס:
15 וּפְתָאֵם הָיָה אֵצֶל הַמְּלָאָךְ הַמּוֹן צָבָא הַשְּׂמָיִם
וְהֵם מְשֻׁבָּחִים אֶת־הָאֱלֹהִים וְאִמְרָם:
14 כְּבוֹד בְּמַרְוִמִים לְאֱלֹהִים וּבְאֶרֶץ שְׁלוֹם בְּאַנְשֵׁי
רְצוֹנּוֹ:
15 וַיְהִי כְּאֲשֶׁר עָלוּ מֵעֲלֵיהֶם הַמְּלָאָכִים הַשְּׂמִימָה
וַיֹּאמְרוּ הָרַעִים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ נַעֲבְרָה־נָא עַד
בֵּית־לֵחֶם וְנִרְאֶה הַמַּעֲשֵׂה הַזֶּה אֲשֶׁר הוֹדִיעַנוּ
יְהוָה:
16 וַיִּמְהָרוּ וַיָּבֵאוּ וַיִּמְצְאוּ אֶת־מְרָגִים וְאֶת־יִנּוֹסָף
וְאֶת־יְהוֹלֵד וְהוּא שֹׁכֵב בְּאֲבוּס:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק ג

1 ויהי בשנת חמש עשרה למלכות טיבריוס קיסר
ופונטיוס פילטוס הגמוז ביהודה והורדוס
שררבע עליהגליל ואחיו פילפוס שררבע
עלימדינות יסוד וסרכונה ולוסנגס שררבע
עליאבילין:
2 בימי הפהנים הגדולים חנן וקנפא הנה דבר
אלהים אליוחנן בדיןכרזה במדבר:
3 ויבא בכליכפר החרון ויקרא טבילת התשובה
לסליחת החטאים:
4 כפתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא
במדבר פנו דרך יהוה ושרו מסלותיו:
5 כליגיא ונשיא וכליחר ונגבעה ישפלו והנה העלב
למישור והרכסים לבקעה:
6 וראו כליבשר את ישועת אלהים:
7 ויאמר אליהמוז העם היצאים להטבל עלידו
אתם ילדי הצפעונים מי השפיל אתכם להמלט
מפני הקצר הבא:
8 לכן עשו פרי ראוי לתשובה ואליתרמו בנפשכם
לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם
אשר מזיהאבנים האלה וכל האלהים להקים
בנים לאברהם:
9 וכבר הושים החרון עלישרש העצים והנה כליעז
אשר איננו עשה פרי טוב וגדע והטילך באטי:
10 וישאלהו המוז העם לאמר מה אפוא נעשה:
11 ויען ויאמר אליהם מי אשרילו כתגות שיתים תן
לאשר אינלו ומי אשרילו מזון פן נעשה
גםיהוא:
12 ויבאו גםמוכסים להטבל ויאמרו אליו רבי
מהנעשה:
13 ויאמר אליהם אליתגבו יותר מחקכם:
14 וישאלהו גםאנשי הצבא לאמר ואנחנו
מהנעשה ויאמר אליהם אליתועזעו איש
ואליתעשקו ודי לכם בשכרכם:

36 ואשה נביאה היתה שם חנה בתפנואל משיבת
אשר והיא באה בימים ונשבה עםבעלה שבע
שנים אחרי בתוליה:
37 והיא אלמנה פארבע ושמנים שנה ולא משה
מזיהמקדש ותעבד אתאלהים בצום ובתחנונים
לילה ויום:
38 ותקם בשעה ההיא ותגש להדות ליהוה ותדבר
עליו באזני כליהמספים לגאלה בירושלים:
39 ויכלו אתיהפל פתורת יהוה וישובו הגלילה
אלינצרת עירם:
40 ויגדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד
אלהים עמו:
41 ועלו הוריו ורושלים מדי שנה בשנה להג אתיהג
הפסח:
42 ויהי בהיותו בדישתיים עשרה שנה ויעלו וירושלים
כמשפט החג:
43 וימלאו הימים וישובו ויותר הנער ישוע
בירושלים והוריו לא ידעו:
44 ויאמרו עםיהכל הארחים הוא וילכו פדרך יום
ויבקשוהו בין הקרובים והמקדעים:
45 ולא מצאוהו וישבו וירושלים לבקשו:
46 ויהי מקץ שלשת ימים וימצאוהו במקדש והוא
ישב בתוך המורים ושמע אליהם וישאל אתם:
47 וכליהשמעים אתו תמהו עלישכלו ועליתשובתיו:
48 ויהי פראותם אתו וישתוממו ותאמר אליו אמו
בני למה פכה עשית לנו הנה אביך ואנכי
בעצבתלב בקשנוה:
49 ויאמר אליהם למה זה בקשתם אתי הלא
ידעתם פי אהיה באשר לאבי:
50 והם לא הבינו אתיהדבר אשר דבר אליהם:
51 ויחד אתם ויבא אלינצרת ויפגע להם ואמו
שמרה בלבה את כליהדברים האלה:
52 וישוע הלך וגדל בחכמה ובקומה ובחן לפני
אלהים ואדם:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

37 בְּיָמֵינוּ יִשְׁלַח בְּדִינֵנוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ:
38 בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ בְּיָמֵינוּ:

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה

עַל־פִּי לֹקְס

פָּרָק ד

1 וַיְשׁוּעַ שָׁב מִזִּינְדֵרְדֵן וְהוּא מְלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
וַיֵּשְׂאוּהוּ הָרוּחַ הַמְדַבְּרָה:
2 וַיְנַסְּהוּ הַשָּׁטָן אַרְבַּעַיִם יוֹם וְלֹא אָכַל מֵאוֹמָה
בְּיָמֵים הָהֵם וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר־תָּמַו וַיִּרְעַב:
3 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן אִם בְּזִיהָאֱלֹהִים אַתָּה דַבֵּר
אֵלֶיָּהָאֲבֹן הַזֹּאת וְתֵהִי לְלֶחֶם:
4 וַיַּעַן אֹתוֹ יְשׁוּעַ הֵן כְּתוּב כִּי לֹא עֲלִיחֲלֶם לְבָדוֹ
יְהִי הָאָדָם כִּי עֲלִיכִימוּצָא פִּי־יְהוָה:
5 וַיַּעֲלֵהוּ הַשָּׁטָן עֲלֵיהֶר גִּבְהַ וַיִּרְאֵהוּ בְּרֹגַע אֶחָד אֶת
כָּל־מַמְלְכוֹת תְּבֵל:
6 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַשָּׁטָן לֵךְ אֲתָן אֶת־כָּל־הַמַּמְשָׁלָה
הַזֹּאת וְאֶת־כִּבּוּדָן פִּי־נִמְסָרָה בְּיָדִי וְנִתְּתִיךָ לְאֲשֶׁר
אַחְפָּז:
7 וַעֲתָה אִם־יִתְּשַׁחֲנוּהָ לְפָנַי הַכֹּל יְהִי־לְךָ:
8 וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו סוּר מִמֶּנִּי הַשָּׁטָן כִּי כְתוּב
לְיְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאוֹתוֹ לְבָדוֹ תַעֲבֹד:
9 וַיִּבִּיאֵהוּ יְרוּשָׁלַם וַיַּעֲמִידֵהוּ עַל־פֶּתַח גֵּג
בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בְּזִיהָאֱלֹהִים אַתָּה
גַּפְל מְזַח מְטָה:
10 כִּי כְתוּב פִּי־מִלְאָכֵנוּ יִצְוֶה־לְךָ לְשֹׁמְרֵךָ:
11 וְכִי עֲלִיכִפְּיִם יִשְׂאוּנָה פִּדְתַנְּךָ בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ:
12 וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן נֶאֱמַר לֹא תִנְסֶה אֶת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
13 וְכַכְלֹת הַשָּׁטָן כָּל־מִסָּה וַיִּרְף מִמֶּנּוּ עַד־עַתָּה:
14 וַיָּשִׁיב יְשׁוּעַ בְּגִבּוֹרַת הָרוּחַ אֵלֶיָּהָגִלִּיל וַיֵּצֵא שָׁמְעוֹ
בְּכָל־הַכְּפָרָה:
15 וְהוּא מְלַמֵּד בְּכַנְסִיּוֹתֵיהֶם וַיַּחֲלָהוּ בָלָם:
16 וַיָּבֵא אֵלֵינוּ אֲשֶׁר גְּדִלְשִׁים וַיִּלְךְ כַּמְשָׁפְטוֹ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת אֵלֵיבֵית הַכְּנָסֵת וַיִּקָּם לְקִרְאָה בַסְּפָר:

15 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־חָפָה הָעַם וְכָל־הַחֲשִׁבִים בָּלָם
לֵאמֹר אוּלַי יוֹחֵן הוּא הַמָּשִׁיחַ:
16 וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר לְכֹל־הַיּוֹאֲנִי טוֹבֵל אֲתֶכֶם
בַּמַּיִם אָבֵל בּוֹא יְבוֹא הַחֹזֶק מִמֶּנִּי אֲשֶׁר קָטַנְתִּי
מִהַתִּיר אֶת־יְשׁוּעָה נַעֲלִיו הוּא יְטַבֵּל אֲתֶכֶם בְּרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ וּבְאֵשׁ:
17 וּבְנֵדוֹ הַמְּזֹרָה לְהַבֵּר אֶת־עֲרֵנוּ וַיֹּאסֶף אֶת־דִּבְנֵנוּ
אֵלֵינוּ אֲוִצְרוֹ וְאֶת־הַמִּזְיָ יִשְׁרָפְנוּ בְּאֵשׁ אֲשֶׁר
לֹא־תִכְבֶּה:
18 וְכֵן בְּדַבְרֵים אֲחֵרִים הִרְבֵּה הוֹכִיחַ וַיְבַטֵּר
אֶת־הָעַם:
19 וְהוֹרְדוֹס שִׂרְרִיבַע הַמִּדְיָנָה אֲשֶׁר הוֹכִיחַ עֲלֵינוּ
עֲלֵידְבַר הוֹרְדִינָה אֲשֶׁת אַחֵיו פִּילְפּוֹס וְעֲלִיכְלִי־הַרְעַ
אֲשֶׁר עָשָׂה הוֹרְדוֹס:
20 הוֹסִיף עֲלִיכְלִי־אֱלֹה גַם אֶת־זֹאת וַיִּסְגֵּר אֶת־יוֹחָנָן
בְּמִשְׁפָּר:
21 וּבְחַטְּבֵל כְּלִי־הָעַם גַּם־יְשׁוּעַ נְטָבֵל וְהָיָה הוּא
מִתְפַּלֵּל וְהָיָה הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ:
22 וַיִּרְדַּע עֲלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּדַמּוֹת גּוֹף כִּיּוֹנָה וַיְהִי־קוֹל
מִזִּיהַשָּׁמַיִם לֵאמֹר אַתָּה בְּנִי דָוִדִי בְּךָ רָצִיתִי:
23 וַיְשׁוּעַ הַחַל מַעֲשֵׂהוּ וְהוּא כְּבָד־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְהוּא
נִחְטָב לְבָדִיּוֹסָף בְּנֵעֲלִי:
24 בְּדַמְתָּת בְּזִלְוֵי בְּדַמְלָפִי בְּדַיּוֹסָף:
25 בְּדַמְתַּתְּנָה בְּדַאֲמוּץ בְּדַנְחוּם בְּדַחֲסִלִי בְּדַנְגִי:
26 בְּדַמְחַת בְּדַמְתַּתְּנָה בְּדַשְׁמַעִי בְּדַיּוֹסָף בְּדַיּוֹדָה:
27 בְּדַיּוֹחָנָן בְּדַיּוֹשִׂא בְּדַנְרַבְּבֵל בְּדַשְׂאֵלְתִי־אֵל
בְּדַבְּרִי:
28 בְּדַמְלָפִי בְּדַיֵּאִי בְּדַקוֹסָם בְּדַאֲלִמְדָן בְּדַעֲרִי:
29 בְּדַיּוֹסִי בְּדַאֲלִיעֲזוֹר בְּדַיּוֹרִים בְּדַמְתָּת בְּדַלְוִי:
30 בְּדַשְׁמַעֲזוֹן בְּדַיּוֹדָה בְּדַיּוֹסָף בְּדַיּוֹנָם בְּדַאֲלִיקוֹם:
31 בְּדַמְלָאָה בְּדַמְנָא בְּדַמְתַּתְּנָה בְּדַנְתָן בְּדַיּוֹדָה:
32 בְּדַיּוֹשִׁי בְּדַיּוֹבֵד בְּדַיּוֹבְעוֹ בְּדַיּוֹשְׁלִמוֹן בְּדַיּוֹחֲשׁוֹן:
33 בְּדַיּוֹעֲבֵד בְּדַיּוֹאָרָם בְּדַיּוֹחֲצִרוֹן בְּדַיּוֹפְרָץ בְּדַיּוֹדָה:
34 בְּדַיּוֹעֲלָב בְּדַיּוֹחֲקָם בְּדַיּוֹחֲרָם בְּדַיּוֹחֲרָה:
35 בְּדַיּוֹשׁוֹג בְּדַיּוֹרְעוֹ בְּדַיּוֹפְלָג בְּדַיּוֹעֲבֵר בְּדַיּוֹשְׁלָה:
36 בְּדַיּוֹחֵנוּ בְּדַיּוֹאֲרַפְכָּשׁוֹד בְּדַיּוֹשִׁם בְּדַיּוֹנָח בְּדַיּוֹלְמָה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

35 ויגערבו וישוע לאמר האלם וצא ממנו ויפילהו
השד בתוכם ויצא ממנו לא הרע לו:

36 ותפל אימה עליכלם וידברו איש אלדעהו
לאמר מה הדבר הזה פייבש'לטן ובגבורה מצוה
לרוחות הטמאה והמה יצאים:

37 ושמעו חולף בכלימקמות הכפר:

38 ויקם מבית הפנסת ויבא ביתה שמעון והתנת
שמעון אהזתה קדחת רעה ויפגעו בו בעדה:

39 ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה ותקם
מחרה ותשרת אתם:

40 והנה כל אשר להם חלים חללים שונים ויביאום
אליו פבוא השמש וישם אתידיו עליפלי'אחד
מהם וירפא אותם:

41 וגם ישידים וצאו מרבים והם קראים ואמרים
אתה הוא המשיח בןהאלהים ויגערבם ולא
נתנם לדבר פי נדעו אשר הוא המשיח:

42 וכאור הבקר וצא וילדלו אלימקום שומם והמון
העם בקשהו ויבאו עדיו ויפצרובו לבלתי סור
מהם:

43 ויאמר להם הן עלי לבשר גסילערים האחרות
אתיבשורת מלכות האלהים פי לזאת שלחתי:

44 והיה קורא בבתי כנסיות שבגליל:

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק ה

1 והיה פאשר דחק המון העם לשמע אתידבר
האלהים והוא עמד עלינד גסגניסר:

2 וירא שתי אגיות עמדות עלינד הים והדגיגים
יצאו מהן והם מככסים את המכמרות:

3 וירד אליאחת מז'האגיות אשר היא לשמעון
ויבקש ממנו להעבירו מעט מז'הבשה אליהם
וישב וילמד אתיהעם מתוך האגיה:

4 והיה ככלתו לדבר ויאמר אלישמעון העבר
אליעמק הים והורידו אתימכמרותיכם לצוד:

17 ויתןלו ספר וישעה הנביא ויפתח אתהספר
וימצא אתהמקום אשר הנהכתוב בו:

18 רוח אדני יהוה עלי יען משה אתי לבשר ענוים:

19 שלחני לחבש לגש'ברילב לקרא לשובים דרור
ולעורים פקחוקח לשלח רצוצים הפשים לקרא
שנתרצון לחוה:

20 והיה פאשר גלל אתהספר וישיבהו אליהחון
וישב ועיני פליאשר בבית הפנסת נשאות אליו:

21 ויחל ויאמר אליהם היום נתמלא הפתוב הזה
באזניכם:

22 וכלם העינדו ותמהו עלידברי הן היצאים מפיהו
ויאמרו הלאזה הוא בןיוסף:

23 ויאמר אליהם הן תאמרו לי אתהמשל הזה
רפא רפא אתיעצמה וכלל אשר שמענו שגעשה
בכפרנחום עשהכז גס'פה בעיר מולדתה:

24 ויאמר אמן אמר אני לכם איזנביא רצוי בארץ
מולדתו:

25 ואמת אגיד לכם אלמנות רבות היו בישראל
בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה
חדשים והיה רעב גדול בכלהארץ:

26 ואליהו לאינשלח אליאחת מהנה זולתי צרפתה
אשר לצידון אליאשה אלמנה:

27 ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע
הנביא ולא טהר אהד מהם זולתי נעמן הארמי:

28 וכל אשר בבית הפנסת פשמעם אתיהדברים
האלה וימלאו המה:

29 ויקומו וידיחו אותו אלימהוץ לעיר ויביאהו
עדיגב החר אשר נבנתה עידם עליו למען
השליכו מטה:

30 אדהוא עבר בתוכם וילך לדרךבו:

31 וירד אליכפרנחום עיר הגליל וילמדם בשבתות:

32 וישתוממו עליתורתו פי דבר שלטון דברו:

33 ובבית הפנסת היה איש ובו רוח שד טמא ויזעק
בקול גדול לאמר:

34 אהה מהילנו וך ישוע הנצרי פייבאת להאבידנו
ידעתיך מי אתה קדוש האלהים:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

20 וַיֵּרָא אֶת־אֲמוֹנָתָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּיָדָם
נִסְלַחְוִילָךְ חַטֹּאתֶיךָ:
21 וַיַּחֲלוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוֹשִׁים לַחֲשֹׁב מִחֲשֻׁבוֹת
לֵאמֹר מִי הוּא זֶה הַמְדַבֵּר גְּדוּפִים מִי יוּכַל לִסְלַח
לַחַטָּאִים בְּלֹתֵי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ:
22 וַיְדַע יֵשׁוּעַ אֶת־מִחֲשַׁבּוֹתָם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מָה אַתֶּם חֹשְׁבִים בְּלִבְבְּכֶם:
23 מָה הַנֶּקֶל הָאֵמֶר נִסְלַחְוִילָךְ חַטֹּאתֶיךָ אִם־אֵמֶר
קוּם וְהִתְהַלֵּךְ:
24 אֵךְ לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי בְיָדִי אֵמֶר נִסְלַחְוִילָךְ חַטֹּאתֶיךָ
בְּאֶרֶץ לִסְלַח לַחַטָּאִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיגֵבָה הָאֲבָרִים
אֵמֶר אֲנִי אֵלֶיךָ קוּם וּשְׂאֵא אֶת־עַרְשֶׁךָ וְלֵךְ
אֲלֵי־בֵיתֶךָ:
25 וַיִּמְהַר וַיִּקָּם לַעֲנִיָּהֶם וַיִּשְׂא אֶת מִשְׁכְּבוֹ וַיֵּלֶךְ
אֲלֵי־בֵיתוֹ וַיַּחֲלַל אֶת־הָאֱלֹהִים:
26 וְשִׁמְהָ הַחֲזִיקָה אֶת־פְּלִם וַיִּבְרְכוּ אֶת־הָאֱלֹהִים
וַיִּמְלְאוּ יְרֵאָה וַיֹּאמְרוּ כִּי נִפְלְאוֹת רָאִינוּ הַיּוֹם:
27 וַיְהִי אַחֲרָי כֵּן וַיֵּצֵא וַיֵּרָא מוֹכֵס אֶחָד וַיִּשְׁמוּ לוֹ
וְהוּא יוֹשֵׁב בְּבֵית הַמָּכֶס וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָכֵה אַחֲרָי:
28 וַיַּעֲזֹב אֶת־הַפֶּל וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:
29 וַיַּעֲשִׂילּוּ לוֹ מִשְׁתֶּה גָדוֹל בְּבֵיתוֹ וְעַם־רַב
מִן־הַמּוֹכְסִים וְאֲנָשִׁים אַחֲרִים הָיוּ מְסַבִּים עִמָּהֶם:
30 וַיִּלְוּנוּ הַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּהֶם וְהַפְּרוֹשִׁים
עַל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ מַדּוּעַ אַתָּם אֲכָלִים וְשׂוֹתִים
עִם־הַמּוֹכְסִים וְהַחַטָּאִים:
31 וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּרִיאִים אֵינֶם צָרִיכִים
לְרִפָּא כִּי אִם־הַחֲלִים:
32 לֹא בָאתִי לְקַדֵּשׁ הַצַּדִּיקִים לְתַשׁוּבָה כִּי
אִם־הַחַטָּאִים:
33 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲנָ תִלְמִידֵי יוֹחֲנָן מְרַבִּים לְצוּם
וְאֵמֶרִים תַּחֲנוּת וְגַם תִּלְמִידֵי הַפְּרוֹשִׁים עֹשִׂים כֵּן
וְתִלְמִידֶיךָ אֲכָלִים וְשׂוֹתִים:
34 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַתִּיכְלוּ אֲנִס כִּי הַחֶפֶז לְצוּם
וְהַחֲתוּן עוֹדֵנִי עִמָּהֶם:
35 וְאוֹלָם נְמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵאֲתֶם הַחֲתוּן אֲזַ וְצוּמִי
בְּנִימִים הַהֵמָּה:

5 וַיַּעַן שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִזֶּדֶה פְּלִיחֲלִילָה נִגְעַנּוּ
וְלֹא אֶחָדָנוּ מֵאוּמָה אֵךְ עַל־פִּיךָ אוֹרִיד
אֶת־הַמְּכַמְרֵת:
6 וַיַּעֲשׂוּכֵן וַיִּלְכְּדוּ דָגִים הַרְבֵּה מְאֹד וַתִּקְרַע
מִמְּכַמְרֵתָם:
7 וַיִּנְיִפוּ יָד אֲלֵי־חֲבָרִיהֶם אֲשֶׁר בְּאֵנְהָ הַשְּׂנֵנָה לְבוֹא
אֲלֵיהֶם וּלְעֹזְרָם וַיָּבִיאוּ וַיִּמְלְאוּ אֶת־שְׁתֵּי הָאֲנִיּוֹת
עַד־לְשִׁקֵּי:
8 וַיְהִי פְּרָאוֹת שְׁמַעוֹן פְּטוּרֹס אֶת־זֹאת וַיִּפֹּל לְבָרְכִי
יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי צַדִּיק מַעֲלֵי כִּי־אִישׁ חוֹטֵא
אֲנִכִּי:
9 כִּי שִׁמְהָ הַחֲזִיקָה אוֹתוֹ וְאֶת־כָּל אֲשֶׁר עָמַד עַל־צִיד
הַדָּגִים אֲשֶׁר צָדוּ:
10 וְכֵן גַּם אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן בְּנֵי זְבֻדֵי אֲשֶׁר
הִתְחַבְּרוּ עִם־שְׁמַעוֹן וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵי־שְׁמַעוֹן
אֲלֵי־תֵינָא מַעֲתָה צוֹד תַּצוּד אֲנָשִׁים:
11 וַיִּזְלִיכוּ אֶת־הָאֲנִיּוֹת אֲלֵיהֶם בְּשִׂיחָה וַיַּעֲזְבוּ אֶת־הַפֶּל
וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו:
12 וַיְהִי בַּהֲיוֹתוֹ בְּאַחַת הָעָרִים וְהִגְהֵאִישׁ כָּלוּ צְרוּעַ
וַיֵּרָא אֶת־יֵשׁוּעַ וַיִּפֹּל עַל־פְּנָיו וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו לֵאמֹר
אֲדֹנָי אִם־יִתְּחַפֵּץ תוּכַל לְטַהַרְנִי:
13 וַיִּשְׁלַח אֶת־יָדוֹ וַיַּגְעִיבוּ וַיֹּאמֶר חַפֵּץ אֲנִכִּי טָהַר
וּפְתָאֵם טָהַר מִמֶּנּוּ הַצָּרַעַת:
14 וַיֵּצֵא עָלָיו לְבַלְתֵּי סֵפֶר לֵאשׁ כִּי אִם־יֵלֶךְ וְהִרְאָה
אֲלֵיהֶם וְהַקָּרֵב קָרָבָן עַל־טְהוֹרָתָךְ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה
מֹשֶׁה לְעַדּוֹת לָהֶם:
15 וְשְׁמַעוֹ הוֹלֵךְ הוֹלֵךְ וְגָדַל וַיִּקְבְּצוּ עִם רַב לְשִׁמּוּעַ
וְלַחֲרַפָּא עַל־יָדוֹ מִתְחַלּוֹאֵיהֶם:
16 וְהוּא סָר אֲלֵי־הַמְּדַבְּרוֹת וּמִתְפַּלֵּל:
17 וַיְהִי הַיּוֹם וְהוּא מְלַמֵּד וּפְרוֹשִׁים וּמוֹרֵי הַתּוֹרָה
אֲשֶׁר בָּאוּ מִכָּל־כְּפָרֵי הַגָּלִיל וּמִיְהוּדָה וּירוּשָׁלַם
יֹשְׁבִים שָׁם וְהִתְיַיְבוּ גְבוּרַת יְהוָה לְרִפּוּא:
18 וְהָנָה אֲנָשִׁים נוֹשְׂאִים אִישׁ בְּמִטָּה וְהוּא נֹכַח
אֲבָרִים וַיִּבְקְשׂוּ לְהִבְיֹא אֲלֵיהֶם הַבַּיִת וְלָשׂוּם
לְפָנָיו:
19 וְלֹא־מֵצְאוּ דֶרֶךְ לְהַכְנִיסוֹ מֵרַב הָעָם וַיַּעֲלוּ הַגֵּנָה
וַיּוֹרִידוּהוּ עַל־עַרְשׂוֹ בֵּין הַדַּעְפִּים לְתוֹךְ הַבַּיִת לְפָנָיו
יֵשׁוּעַ:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

10 ויבט סביב אלפלים ויאמר לאיש פטיט אתי יחד
ויעש כן ותרא ידו ותשוב פאחרת:
11 והמה נמלאו חמה וינסדו יחד מהלעשות לישוע:
12 ויהי בימים ההם ויצא הקרה להתפלל ויעמד
כל הלילה בתפלה לאלהים:
13 ובהיות הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם
שנים עשר אשר קרא להם שליחים:
14 את שמעון אשר גם יקראו פטרוס ואת אנדרי
אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת
ברתלמי:
15 את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי
ואת שמעון אשר קרא לו הקנא:
16 את יוהנה בן יעקב ואת יוהנה איש קריות והוא
אשר הנה למוסר:
17 ויורד אתם ויעמד במקום מישור הוא והמון
תלמידיו וקהל עם רב מפליהודה וירושלים
ומחוף ים יצר וצידון אשר באו לשמע אתו
ולתרא מהלמיהם:
18 וגם המענים ברוחות טמאות וירפאו:
19 וכלי ההמון מבקשים לגעת בו פי גבורה יצאה
מאתו וירפאה אתיפלם:
20 והוא נשא את יעניו אלי תלמידיו ויאמר
אשריכם אתם העניים כילכם מלכות האלהים:
21 אשריכם אתם הרעבים היום פי תשבעו
אשריכם הבכים היום פי תשחקו:
22 אשריכם אם יושנאו אתכם האנשים ואם יגדו
אתכם וחרפו וינאצו את שמכם פשים רע למען
בן האדם:
23 שימחו ביום ההוא ורקדו פי הנה שוכרם רב
בשמים פייכדבר הזה עשו אבותיהם לנביאים:
24 אך אי לכם העשירים פייכבר לקחתם את
נחמתכם:
25 או לכם השבעים פי תרעבו או לכם השחקים
היום פי תתאבלו ותכפו:
26 או לכם אם פליהאנשים משבחים אתכם פי
פדבר הזה עשו אבותיהם לנביאי השקר:

36 וידבר אליהם גם אתימשל הזה אין איש
מעלה מטלית שליכגד קדש עליכגד בלוי פי
אסיפן גם הקדש יקרא וגם לאיתשזה מטלית
הקדש לבלוי:
37 ואין איש נתן יין קדש בגאדות בלים פי אסיפן
היין הקדש יבקע אתי הגאדות והוא ישפך
והגאדות יאבדו:
38 אבל יתן היין הקדש בגאדות קדשים ושיניהם
יחדו ישמרו:
39 ואשר שתה יין וישן איננו הפץ עוד ביין קדש פי
לאמר היין נעים ממנו:

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק ו

1 ויהי ביום השבת השני לספירת העמר עבר בין
השדות ויקטפו תלמידיו מלילות ויפרכו אתן
בידיהם ויאכלו:
2 ואנשים מזיהפרושים אמרו אליהם למה אתם
עשים את אשר לא יעשה בשבת:
3 ויען ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר
עשה דוד בהיותו רעב הוא ואשר היו אתו:
4 אשר בא אלי בית האלהים וישח אתילחם הפנים
ויאכל וגם נתן לאנשיו את אשר לא נכון לאכלו
פי אמילפהנים לבדם:
5 ויאמר אליהם פי בן האדם גם יאדון השבת הוא:
6 ויהי בשבת אחרת ויבא אלי בית הכנסת וילמד
ושם איש אשר יבשה ידו הימנית:
7 ויארכילו הסופרים והפרושים לראות אם ירפא
בשבת למען ומצאו עליו עלילת דברים:
8 והוא ידע אתימשבותם ויאמר אליה איש אשר
יבשה ידו קום ועמד בתוך ויקם ויעמד:
9 ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם דבר
מהינכון בשבת הלתיטיב אם להרע להציל נפש
אם ללאבד:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

43 פִּי־עֵץ טוֹב אֵינְנוּ עֹשֶׂה פְּרֵי נִשְׁחָת וְעֵץ נִשְׁחָת וְעֵץ נִשְׁחָת
אֵינְנוּ עֹשֶׂה פְּרֵי טוֹב:
44 כִּי כָל־עֵץ נֹכַח בְּפִרְיוֹ כִּי אִיֵּן אֲסָפִים תְּאֵנִים
מִן־הַקִּצִּים אִף אִיֵּן בְּצִרִים עֵגֶב מִן־הַסְּנֵה:
45 אִישׁ טוֹב מֵאוֹצֵר לְבוֹ הַטוֹב מִפִּיק אֶת־הַטוֹב
וְאִישׁ רָע מֵאוֹצֵר לְבוֹ הָרָע מִפִּיק אֶת־הָרָע
כִּי־מִשְׁפַּעַת לֵב אִישׁ יִמְלֵל פִּי־וּו:
46 וְלִמָּה זֶה אַתֶּם קֹדָאִים לִי אֲדֹנָי אֲדֹנָי וְאֵינְכֶם
עֹשִׂים אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי אֹמֵר:
47 כְּלִי־הַבַּא אֵלַי וְשׁוּמַע אֶת־דְּבָרֵי וְעֹשֶׂה אֶתֶם אֲנִי
לְכֶם לְמִי הוּא דוֹמָה:
48 דוֹמָה הוּא לְאִישׁ בְּנֵה־בַיִת אֲשֶׁר הָעַמִּיק לְחַפֵּר
וְיִסְדּוּ עֲלֵה־צוּר וְכִבּוֹא הַשֵּׁטֶף פָּרַץ הַנְּחָל בַּבַּיִת
הַהוּא וְלֹא נָכַל לְהִנְיֵעוּ כִּי־טוֹב מִבְּנֵהוּ:
49 וְאֲשֶׁר שָׁמַע וְלֹא עֹשֶׂה דוֹמָה לְאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה
בַּיִת עֲלֵה־קֶרֶע וְאִיֵּן לוֹ יְסוּד וְיִפְרֹץ־יָבּוּ הַנְּחָל וְיִפֹּל
פְּתָאִים וְיִגְדֵל שִׁבְרַת הַבַּיִת הַהוּא:

הבשורה הקדושה עליפי לוקס

פֶּרֶק ז

1 וַיְהִי אַחֲרֵי כֵלּוּתוֹ לְדַבֵּר אֶת־כְּלִי־דְבָרָיו בְּאֵזְנֵי הָעָם
וַיָּבֹא אֶל־כַּפְּרֵי־נְחוּם:
2 וַעֲבָד לְאַחַד מִשְׁרֵי הַמַּאֲוֹת הַלְּזָה לְמוֹת וְהוּא יָקָר
בְּעֵינָיו מְאֹד:
3 וַיִּשְׁמַע אֶת־שִׁמְעַנִּי וַיִּשְׁלַח אֵלָיו אַנְשִׁים מִזְּקֵנֵי
הַיְהוּדִים וַיִּשְׁאַל מֵאֵתוֹ לְבֹא וְלַהֲוִישִׁיעַ אֶת־עַבְדּוֹ:
4 וַיָּבֹאוּ אֶל־יִשׁוּעַ וַיִּתְחַנְּנֵהוּ לֵאמֹר מֵאֵד וַיֹּאמְרוּ רָאוּנִי
הוּא אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּקִשְׁתּוֹ:
5 כִּי אֶחָב עִמְנוּ הוּא וְהוּא בְּנֵה־לָנוּ אֶת־בַּיִת הַכְּנֻסָת:
6 וַיִּלְךָ אִתָּם יִשׁוּעַ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַבַּיִת
וַיִּשְׁלַח אֵלָיו שְׂרֵי־הַמַּאֲוֹת אֶת־רַעְיוֹ לֵאמֹר לוֹ כִּי
אֲדֹנָי אֵלֵינוּ תִּסְרַח כִּי־נִקְלַתִּי מֵאֲשֶׁר תְּבֹא בְּצֵל
קוֹרְתִי:
7 וּבְעֵבֹד זֹאת גַּם־אֶת־עִצְמוֹ לֹא הִשְׁבַּתִּי רָאוּנִי
לְבֹא אֵלָיָה אִף דְּבָרֵינוּא דְּבָר וְנִרְפָּא נְעָרִי:

27 אָבֵל אַתֶּם הַשְׁמָעִים אֵלַיכֶם אֲנִי אֹמֵר אֶחָב
אֶת־אֵינְכֶם הֵיטִיבוּ לְשִׁנְאֵיכֶם:
28 בְּרָכוּ אֶת־מְקַלְלֵיכֶם וְהַתְּפַלְלוּ בְּעַד מְכַלְמֵיכֶם:
29 הַמְּכָה אֶתְךָ עַל־הַלְּחִי הַיְהוּדִי גַם אֶת־הָאֶחָרָת
וְהַלְּקַח אֶת־מַעֲיֵלְךָ אֶל־תִּמְנַע מִמֶּנּוּ גַם
אֶת־פְּתָנְתְּךָ:
30 וְכִלְי־הַשָּׂאֵל מִמֶּךָ תִּדְּלוּ וְהַלְּקַח אֶת אֲשֶׁר לְךָ
אֶל־תִּתְּבַע מֵאֵתוֹ:
31 וְכַאֲשֶׁר תִּרְצוּ שִׁינְעִשׂוּ לְכֶם בְּנֵי הָאָדָם כִּן
תַּעֲשׂוּ לָהֶם גַּם־אִתְּכֶם:
32 וְאִם־תִּתְּאָחָבוּ אֶת־אֶחָבֵיכֶם מִהַ חֲסִדְכֶם כִּי
גַם־הַחֲטָאִים אֶחָבִים אֶת־אֶחָבֵיהֶם:
33 וְאִם תִּיטִיבוּ לְמִטִּיבֵיכֶם מִהַ חֲסִדְכֶם גַּם־הַחֲטָאִים
יַעֲשׂוּ־כֵן:
34 וְאִם־יִתְּלוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר תִּקְוּ לְקַבֵּל מֵהֶם
מִהַ חֲסִדְכֶם גַּם הַחֲטָאִים מִלּוּיִם אֶת־הַחֲטָאִים
לְמַעַן יוֹשִׁיב לָהֶם הַמַּלְאוּה:
35 אָבֵל אֶחָבּוּ אֶת־אֵינְכֶם וְהֵיטִיבוּ וְהָלוּ וְאֵל תַּצְפוּ
לְתִשְׁלוּם וַיְהִי שִׁכְרְכֶם רַב וְהֵיטִיבוּ בְּנֵי עֲלִיּוֹן כִּי
טוֹב הוּא גַם־לְכַפּוֹנֵי טוֹבָה וְלָרָעִים:
36 לְכִן הָיוּ רַחֲמָנִים כַּאֲשֶׁר גַּם־אֵבֵיכֶם רַחוּם הוּא:
37 וְאֶל־תִּשְׁפְּטוּ וְלֹא תִשְׁפְּטוּ אֶל־תְּחִיבוּ וְלֹא תִחָבּוּ
נְקוּ וְתִנְקוּ:
38 תִּנְנוּ וְתִנְתְּנוּ לְכֶם וּמִדָּה יִפֶּה דְּהוֹקָה וּגְדוּשָׁה
וּמִשְׁפָּעָה וְשִׁיבוּ אֶל־חִיָּקְכֶם כִּי בְּמִדָּה אֲשֶׁר אַתֶּם
מוֹדְדִים יִמַּד לְכֶם:
39 וַיִּשְׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַיּוֹכֵל עוֹר לְהַדְרִיף
אֶת־הָעוֹר הַלֵּא וְפָלוּ שְׂנֵיהֶם אֶל־הַשָּׁחַת:
40 אִיֵּן תִּלְמִיד גַּעֲלָה עֲלִירְבוּ וְדִיּוֹ לְכִלְי־תִלְמִיד שְׁלָם
לְהִיּוֹת כְּרַבּוֹ:
41 וְלִמָּה זֶה אַתָּה רֹאֶה אֶת־הַקֶּסֶם אֲשֶׁר בְּעֵינֵי אֶחָד
וְאֶת־הַקּוֹרָה בְּעֵינֶיךָ לֹא תִבִּיט:
42 וַאֲנִי תֹאמֶר אֶל־אֶחָד אַחֲרֵי הַמִּיקָה לִי וְאֶסִּיר
אֶת־הַקֶּסֶם אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ וְאֵינְךָ רֹאֶה אֶת־הַקּוֹרָה
אֲשֶׁר בְּעֵינֶיךָ הַחֲנֹף הַסֵּר כַּרְאִשׁוֹנָה אֶת־הַקּוֹרָה
מִעֵינֶיךָ וְאַחֲרֵי־כֵן רֹאֶה תִרְאֶה לְהִסִּיר אֶת־הַקֶּסֶם
אֲשֶׁר בְּעֵינֵי אֶחָד:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

25 או מהיזה ויצאתם לראות האיש לבוש בגדי
עדנים הנה המלפשים בגדי תפארת והמענגים
בחצרות המלכים המה:
26 ועתה מהיזה ויצאתם לראות אסילראות איש
נביא הן אני אמר לכם ארי גדול הוא מגביא:
27 זה הוא אשר כתוב עליו הנגי טלח מלאכי
לפניה ופנה דרכה לפניה:
28 פי אמר אני לכם אין איש בילודי אשה גדול
מיוחנן המטביל והקטן במלכות האלהים גדול
ממנו:
29 וכלהעם השמעים והמכסים הצדיקו
אתהאלהים ויטבלו בטבילת יוחנן:
30 והפרושים והחכמים הפרו אתיעצת האלהים
עלינפשים ולא נטבלו עליהו:
31 ויאמר האדון עתה אלימי אדמה אתיאנשי הדור
הזה ואלימי הם דמים:
32 דמים הם לילדים הישבים בשוק וקראים זה
אליזה ואמרים חללנו לכם בחלילים ולא רקדתם
קוננו לכם קונה ולא בכיתם:
33 פי בא יוחנן המטביל לחם לאאכל ויין לאשתה
ואמרתם טוד בו:
34 ובא בןהאדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה
זולל וסבא ורע למוכסים ולחטאים:
35 והחכמה נצדקה בכלפניה:
36 ואחד מןהפרושים בקש ממנו לאכל אתו לחם
ויבא אליבית הפרוש ויסב:
37 והנה אשה אחת בעיר אשר היתה חטאת
פשמעה פיהוא מסב בית הפרוש ותבא
פדימקחת:
38 ותעמד לרגליו מאחוריו ותב ותורד דמעות
עלירגליו ותנגב אתן בשער ראשה ותשק
אתירגליו ותסד אתן במקחת:
39 וזרא הפרוש אשר קרא אתו ויאמר בלבו אלו
הנה זה נביא פיעתה דע דע מיהיא זאת
ואיזו היא הנגעת בו פיאשה חטאה היא:
40 ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דברילי אליך
ויאמר רבי דבר:

8 פי גםאנכי איש נתון תחת הממשלה וישיבתת
ידי אנשי צבא ואמרת לך והלך וזה בוא
ובא ולעבדי עשהזאת ועשה:
9 וישמע ישוע אתידבריו ויהמה עליו ויפן ויאמר
אליהקמון החלף אחריו אמר אני לכם
גםפישראל לאמצאתי אמונה גדולה קזאת:
10 וישבו השלוחים אליהבית וימצאו אתיהעבד
החלה והנה נרפא:
11 ויהי ממחרת וילך אליעיר ושמיה נעים ורבים
מתלמידיו הלכים אתו והמוזן עם רב:
12 הוא קרב אלישער העיר והנה מוציאים מת בן
יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה רבים מעם העיר:
13 וכראות אתה האדון נכמדו רחמיו עליה ויאמר
לה אליתבכי:
14 ויש ויעג במטה ויעמדו הנשאים ויאמר נער
אמר אני אליך קומה:
15 ויתעורר המת ויחל לדבר ויתנהו לאמו:
16 ורעדה אהזה כלם וישבחו אתהאלהים ויאמרו
נביא גדול קם בקרבנו והאלהים פסד אתיעמו:
17 ויצא הדבר הזה עליו בכליהודה ובכליהפסר:
18 ותלמידיו יוחנן הגידו לו אתיפליאלה:
19 ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם
אליישוע לאמר לו האתה הוא הבא אםינחכה
לאחר:
20 ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל
שלחנו אליך לאמר האתה הוא הבא אםינחכה
לאחר:
21 והוא רפא בעת ההיא רבים מהללים ומנגעים
ומרוחות רעות ולעוורים רבים נתן ראות עינים:
22 ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את
אשר ראיתם ואשר שמעתם עורים ראים
ופסחים מהלכים ומצדעים מטהרים וחרשים
שומעים ומתים קמים ועניים מתבשרים:
23 ואשרי האיש אשר לאיכשל בו:
24 ויהי פאשר הלכו שלוחי יוחנן ויחל לדבר
אליהמוז העם עליאדות יוחנן ויאמר מהיזה
יצאתם המדברה לראות הקנה אשר יעו ברוח:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

5 הזודע יצא לזרע אתזודעו וכוזרעו נפל מזזהזרע
עלינד הדרדך ויזרמס ויאכלהו עזף השמיים:
6 ויש אשר נפל עליהסלע ויצמח ויבש כי לא
היתהילו לקח:
7 ויש אשר נפל בתוך הקצים ויצמחו הקצים עמו
ויצמכהו:
8 ויש אשר נפל עליהאדמה הטובה ויצמח ויעש
פרי מאה שיערים ויכל לדבר ויקרא מי אשר
אזנים לו לשמע ישמע:
9 וישאלהו תלמידיו לאמר מה המשל הזה:
10 ויאמר לכם נתן לדעת אתיסודות מלכות
האלהים ולאחרים במשלים למען בראתם לא
קראו ובשמעם לא יבינו:
11 וזה הוא המשל הזרע הוא דבראלהים:
12 ואשר עלינד הדרדך הם השמיעים ואחרפן בא
השטן ונשא אתיהדבר מלבם פדיאמינו וגושענו:
13 ואשר עליהסלע הם השמיעים אתיהדבר
וימקבלים בשמחה ושרש אין להם רק לשעה
מאמינים ובעת הנסיון יסגו אחר:
14 ואשר נפל בין הקצים הם השמיעים והולכים
להם וימכו ודאגות העולם ועשרו ותאזתו ויבלעו
אתם ופרי לא יישוו למו:
15 ואשר באדמה הטובה הם השמרים אתיהדבר
אשר שמעו בלב טוב וטהור ועשים פרי
בתוחלת:
16 ואין איש מדליק נר ומכסה אותו בקלי ולא
ישימהו תחת המטה פי עליהמנורה יעלהו למען
קראו פליבאי הבית אתיהאור:
17 פי אין דבר סתום אשר לא יגלה ואין גנוז אשר
לא יודע ויצא לאור:
18 לכן ראו איה תשמעון פי כליאשר ישילו נתון
נתן לו וכליאשר אין ישילו גם אתיאשר הוא
חשב להיות לו יקח ממנו:
19 ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לגשת אליו
מפני העם:
20 ויגדילו לאמר אמה ואחיה עמדים בחוץ והם
הפצים לראותה:

41 לנטיה אהד היו שני בעליחובות האהד חזב לו
דיגרים המש מאות והאחר דיגרים המשמים:
42 ומפני שלא היה להם לפרע מחל לשיניהם ועתה
אמרנא מי משיניהם יחבב אתו יותר:
43 ויען שמעון ויאמר כמדמה אני זה שמחל לו
יותר ויאמר אליו פה דנת:
44 ויפן אליהאשה ויאמר אלישמעון הראית
אתיהאשה הזאת הנה באתי אליביתך ומים
עלידגלי לא נתת והיא הורידה דמעוות עלידגלי
ותנגב בשערה:
45 אתה לא נשקתני נשיקה אהת והיא מאז באתי
לא חדלה לנשק אתידגלי:
46 אתה בשמן לא סכת אתראשי והיא במרקחת
סכה אתידגלי:
47 לכן אמר אני אליה נסלחו לה חטאתיה הרבות
פי הרבה אהבה ואשר נסלחו לו מעט הוא אהב
מעט:
48 ויאמר אליה נסלחו לך חטאתך:
49 ויחלו המסבים עמו לאמר בלבם מי הוא זה
אשר גסיןסלח לחטאים:
50 ויאמר אליהאשה אמונתך הושיעה לך לכי
לשלום:

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק ח

1 ויהי אחריכן ויעבר מעיר אליעיר ומפפר אליפפר
קורא ומבשר אתמלכות האלהים וישנים העשר
אתו:
2 ונשים אשר נרפאו מדוחות רעות ומחללים מרים
הקראתה מגדלית אשר גרשו ממנה שבועה
שדים:
3 ויוחנה אשת פוזא סוכן הורדוס ושושנה ואחרות
רבות אשר שרתהו מנכסיהן:
4 ויהי בהתאסף המון עם דב אשר יצאו אליו
מפליעיר ועיר וידבר במשל:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

37 ויבקשו ממנו פליחמוזן חבל הגדריים ללכת
מאתם פייאיימה גדולה נפלה עליהם וירד באגניה
וישב:

38 ויבקש ממנו האיש אשר יצאו ממנו השדים
לשבת אתו וישלח אתו ישוע ויאמר:

39 שוב לביתה וספר הגדלות אשר עשה לך
האלהים ואלך לו וישמע בכל העיר את הגדלות
אשר עשה לו ישוע:

40 ויהי בשוב ישוע ויקבל אתו העם פי כלם היו
מחפים לו:

41 והנה איש ושמנו יאיר והוא ראש הכנסת ויבא
ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לו לבוא אתו אליביתו:

42 פי בת חידה לו פבת שתיים עשרה שנה והיא
נטתה למות ויהי בלכתו שימה וידחקו המון
העם:

43 ואשה זבת דם שתיים עשרה שנה אשר הוציאה
כלי מחנתה לרפאים ואין איש וכל לרפאתה:

44 היא קרבה מאחריה ותגע בכנף בגדו ויעמד זוב
דמייה פתאם:

45 ויאמר ישוע מיזה נגעתי ויכחשו כלם ויאמר
פטרס והעמדים אצלו מורה המון העם החקים
ולחצים אתה ואתה תאמר מי נגעתי:

46 ויאמר ישוע נגעתי בך כי ידעתי אשר יצאה
ממני גבורה:

47 ותרא האשה פי לאינסתרה ממנו ותגש בחרדה
ותפל לפניו ותגד באזני כל העם עלימה נגעה בו
ואת אשר נרפאה פתאם:

48 ויאמר אליה חזקי בתי אמונתך הושיעה לך לכי
לשלום:

49 עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת
ויאמר מתה בתך אלימתדים אתי המורה:

50 וישמע ישוע ויען ויאמר לו אליתידא וקיהאמן
והיא תושע:

51 ויבא הביתה ולאיהמים לאיש לבוא אתו בלתי
לפטרס ולנעקב וליוחנן ולאבי הילדה ולאמה:

52 וכלם בכים וספדים לה ויאמר אליתכפו פי לא
מתה אדויי שנה היא:

21 ויען ויאמר אליהם אלה הם אמי ואחי השמעים
את דבר האלהים ועשים:

22 ויהי היום וירד אליאניה הוא ותלמידיו ויאמר
אליהם נעברה אליעבר הים וישוטו הימה:

23 ויהי בלכתם באניה וישכב וישן ורוח סערה
ירדה עליהם וישטפו עליהם המים ויהיו בסכנת:

24 ויגשו ויעירו אותו ויאמרו מורה מורה אבדנו
ויעור ויגער ברוח ובמשפרינים וישתקו ותהי
דממה:

25 ויאמר אליהם אנה אמונתכם וייראו ויתמהו
ויאמרו איש אלדעהו מי אפוא הוא המצוה
גם אתי הרוחות ואתי המים ושמעו לו:

26 ויעברו ויבאו אליארץ הגדריים אשר ממול
הגליל:

27 ויעל אליהבשה ויפגשהו איש יצא מן העיר
אשר שדים בו מימים רבים ובגד לא לבש
ובבית לא ישב פי אספקרבים:

28 וירא אתי ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול גדול
מהולי וכן ישוע בויאל עליו מבקש אני ממך
אשר לא תענני:

29 פי הוא צוה אתי הרוח הטמא לצאת מזה איש פי
ימים רבים תפש בו ואסר בזיקים וישמר
בכבלים והיה פי נתק אתי המוסרות ונדה ביד
השד אליה מדברות:

30 וישאל אתו ישוע לאמר מהי שמך ויאמר לגיון
שמי פי שדים רבים נכנסו בו:

31 ויתחננו לו לבלתי צות אתם לרדת אליהתהום:

32 ושם עדר חזירים רבים רעה בהר ויתחננו לו
להניח להם לבוא בתוכם וינח להם:

33 ויצאו השדים מזה אדם והוא ויבאו בחזירים
וישתער העדר מזה המורד אליהם וישבע:

34 והרעים ראו את אשר נעשה ויננסו ויגידו הדבר
בעיר ובכפרים:

35 ויצאו לראות את אשר נעשה ויבאו אלי ישוע
וימצאו ישם אתי האדם אשר יצאו ממנו השדים
והוא ישב לרגלי ישוע מלפש בגדים וטובי שכל
וייראו:

36 ויגידו להם הראים איך נרפא אחוזי השדים:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

12 והיום רפה לערב וישנים העשׂר נגשו ויאמרו
אלנו שלחנא אתיהעם ונלכו אליהפפרים
והחצרים אשׂר סביבותינו ללון ולמצא מזון
כיפה במקום שומם אנחנו:
13 ויאמר אליהם תנו אתם להם לאכל ויאמרו אין
לנו כי אסיהמשת פפרותלהם ודגים שנים בלתי
אסגלף ונקנהאכל לכליהעם הזה:
14 פי היו כחמשת אלפיאיש ויאמר אליתלמידיו
הושיבו אתם שורות שורות חמשים איש השורה
האחת:
15 ויעשו'כן ויושיבו אתכלם:
16 ויסק אתיהמשת פפרות להם ואתישני הדגים
וישא עיניו השמימה ויברך עליהם ויפרס ויתן
לתלמידיו לשום לפני העם:
17 ויאכלו כלם וישבעו וישאו מזהפתותים
הנותרים להם מלא שנים עשׂר סלים:
18 וזהי הוא מתפלל לבדו ויאספו אליו תלמידיו
וישאל אתם לאמר המון העם מהאמרים לי
מייאני:
19 ויענו ויאמרו יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו
ואחרים אמרים קם נביא אחד מזהנביאים
הקדמונים:
20 ויאמר אליהם ואתם מהיתאמרו לי מייאני וענן
פטרס ויאמר משיח האלהים אתה:
21 והוא העיד גם ויצום לבלתי הגיד לאיש
אתיהדבר הזה:
22 ויאמר צריך בזההאדם לעגת הרפה והזקנים
וראשי הכהנים והסופרים ומאסהו ויתרג וביום
השלישי קום וקום:
23 ואליפלם אמר איש פייהפץ ללכת אחרי יכחש
בנפטו ונשא אתיעלובו יום ויום והלך אחרי:
24 פי החפץ להציל אתנפטו תאבד נפטו ממנו
והמאבד אתנפטו למעני הוא יצילנה:
25 פי מהיועיל האדם שיקנה את פליהעולם ואבד
והשחית אתנפטו:
26 פי האיש אשר היתני אני ודברי לו לחרפה הוא
זהה לחרפה לבויהאדם פאשׂר יבא בכבודו
ויכבוד האב והמלאכים הקדושים:

53 וישחקו עליו באשׂר ידעו פיימתה:
54 והוא אחז בגדה ויקרא ויאמר הילדה קומי:
55 ותשב רוחה ותקם פתאם ויצו לתתלה לאכול:
56 ויתמהו אביה ואמה ויצו עליהם לבלתי הגיד
לאיש את אשׂר נעשה:

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק ט

1 ויקרא אלישנים העשׂר ויתן להם גבורה ושלטון
על פליהשדים ולרפא חללים:
2 וישלחם לקרא אתמלכות האלהים ולרפא
אתיהחלים:
3 ויאמר להם אליתקחו מאומה לדרך לא מטות
ולא תרמיל ולא להם ולאכסף ואליהנה לאיש
מכם שתי כתנות:
4 והבית אשׂר תבאו בו שם שבוילכם ומשים צאו:
5 וכל אשׂר לאינקבלו אתכם צאו מזהעיר החיא
ונערו אתיהעפר מעל רגליכם לעדות בהם:
6 ויצאו ויעברו בפפרים מבשרים אתיהבשורה
ומרפאים בכלימקום:
7 והורדוס שר הרבע שמע אתיכלאשׂר נעשה
עלינדו ותפעם רוחו פייש אשׂר אמרו יוחנן געור
מזהמתים:
8 ויש אשׂר אמרו אליהו נראה ואחרים אמרו קם
נביא אחד מזהנביאים הקדמונים:
9 ויאמר הורדוס הן אנכי נשאתי אתיראש יוחנן
מעליו ומיזה אשׂר אני שמע עליו פדברים
האלה ויבקש לדאותו:
10 וישבו השליחים ויספרולו אתיכלאשׂר עשו
ויקחם אליו ויסר עמם לבדם אלימקום שומם
אשׂר לעיר הנקראה ביתצידה:
11 והמון העם ידעו וילכו אחריו וינקבלם וידבר
אליהם עלימלכות האלהים וירפא אתיהצריכים
לרפואה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

43 וישתוממו כלם עלי גדלת האלהים ויהי בתמקם כלם עלי כל אשר עשה ויאמר ישוע אלי תלמידיו: שימו אתם באזניכם אתי הדברים האלה כי עתיד בזה האדם להמסר בידי בני אדם: 44 והמה לא הבינו אתי המאמר הזה ויהי נעלם מדעתם וייראו לשאל אתו עלי המאמר הזה: 45 ויעל עלי לבכם להשוב מי הגדול בהם: 46 וידע ישוע אתי מה שכתב לכם וישק ילד ויעמידהו אצלו: 47 ויאמר אליהם המקבל אתי הילד הזה לשימי אותו הוא מקבל והמקבל אותי הוא מקבל את אשר שלחני כי הקטן בכלכם הוא והיה הגדול: 48 ויעז יוחנן ויאמר מזרח ראינו איש מגרש שדים בשמך ונכלא אותו כי אנחנו הולך עמנו: 49 ויאמר ישוע אליו אלי תכלאו כי כל אשר אנחנו לצרינו לנו הוא: 50 ויהי כאשר קרבו ימי העלוהו וישם אתי פניו ללכת ירושלים: 51 וישלח מלאכים לפניו וילכו ויבאו אלי אחד מכפרי השמרונים להכני לו: 52 ולא קבלהו כי פניו הלכים ירושלים: 53 ויראו יעקב ויוחנן תלמידיו ויאמרו אהנינו התרצה ונאמר שיתרד אש מן השמים ותאכלם כאשר עשה אליהו: 54 וישן ויגער יבם ויאמר הלא ידעתם בני רוחו של מי אתם: 55 כי בזה האדם לא בא לאבר נפשות אדם כי אם להושיע וילכו להם אליספר אחר: 56 ויהי בלכתם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחריך אליספלי אשר תלך: 57 ויאמר אליו ישוע לשוב לשובעלים יש מאורות ולעוף השמים קנים ובזה האדם אינולו מקום להניח ראשו: 58 ואלי איש אחר אמר לך אחרי והוא אמר אדני תן לי ואלכה בראשונה לקבר אתי אבני: 59 ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר אתי מתיהם ואתה לך הודע אתי מלכות האלהים:

27 ובאמת אני אמר לכם יש מן העמדים פה אשר לא יושעמו מות עד כיראו אתי מלכות האלהים: 28 ויהי כשימנה ימים אחרי הדברים האלה וישק אליו את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב ויעל אליהם להתפלל שם: 29 ויהי בהתפללו וישתנו פניו ולבושו הלבין והבריק: 30 והנה שני אנשים מדברים אתו משה ואלהו: 31 המה נראו בכבודם והגידו אתי אחריתו אשר ימלאנה בירושלים: 32 ופטרוס ואשר אתו נרדמים וקיצו ויראו את פבורו ואת שני האנשים העמדים עליו: 33 ויהי כהפרדם מעמו ויאמר פטרוס אלי ישוע מזרח טוב לנו להיות פה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאלהו אחת ולא ידע מה ידבר: 34 עוד הוא מדבר פזאת והנה ענן סכך עליהם וכבואם בתוף הענן ויחרדו: 35 והנה קול מזהענן אמר זה בני ירדי אליו תשמעו: 36 ובהשמע הקול נמצא ישוע לבדו והמה החשו ולא ידעו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו: 37 ויהי ממחרת בדרךם מזההו ויצא עסירב לקראתו: 38 והנה איש אחד מזהעם זעק לאמר אנא רבי פנה נא אלי בני כי יחיד הוא לי: 39 והנה פי אהו בו רוח הוא מצעק פתאם והרוח מרוצץ אתו בחוריד רירו ומקשה לסור ממנו וידכא אתו: 40 ואבקש מתלמידיו לגרשו ולא יכלו: 41 ויעז ישוע ויאמר הוי דור חסר אמונה ופתלתל עדימתי אהיה עמכם ואשיא אתכם הבא אתי בנה הנה: 42 ויהי אף הקריב לבוא הפילו השד וירוצצהו וישוע גער ברוח הטמא וירפא אתי הער וישיבהו לאביו:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

13 אוי לך פונדזין אוי לך ביתצנדא פי הנגבורות
אשר נעטו בקרבן אלו נעטו בצור ובצידון
הלא כבר נשבו בשק ואפר ושבו:
14 אכן לצור וצידון נקל בדין מכם:
15 ואת פפרינחום אשר עדי השמים התרוממת
אלישאל תנרדי:
16 השומע אליכם אלי הוא שומע והבונה אתכם
אותי הוא בונה והבונה אותי הוא בונה את אשר
שלחני:
17 ונשובו השבעים בשמחה ויאמרו אדנינו
גם השדים נכנעים תחתינו בשמי:
18 ויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כפרק
מז השמים:
19 הנה השלטי אתכם לדרך עלינחשים ועקרבים
ועל פליגבורת האנב וכליך לא זיך לכם:
20 אף בואת אליתשמחו אשרינכנעים תחתים
הרוחות פי אם ישמחו על אשרינכתבו שמותים
בשמים:
21 בשעה ההיא עלץ ישוע ברוח הקדש ויאמר
אודף אבי אדון השמים והארץ פי הסתרתי
אתיאלה מזיחכמים והנבונים וגליתם לעללים
הן אבי פיכן הנה רצון מלפני:
22 הפל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הן בלתי
האב ומי האב בלתי הן ואשר נחפץ הן לגלות
לו:
23 ויפן אליתלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים
הראות את אשר אתם ראים:
24 פי אמר אני לכם נביאים ומלכים רבים חטקו
לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע
את אשר אתם שמעים ולא שמעו:
25 והנה חכם אחד קם לנסותו ויאמר מורה
מה אעשה ואירש חיי עולם:
26 ויאמר אליו מהיפתיב בתורה איה אתה קורא:
27 ויען ויאמר ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך ובכל מדעך ואת ירעה
כמוד:
28 ויאמר אליו פן השיבות עשה זאת ונהיה:

61 ויאמר עוד איש אחר אלכה אתריך אדני רק
המיהחילי בראשונה להפטר מבני ביתי:
62 ויאמר ישוע השם ידו עליהמחרטה ומביט
אתרי לא יכשר למלכות האלהים:

הבשורה הקדושה עליפי לוקס פרק י

1 ואחרי הדברים האלה הבדיל הארון עוד שבעים
אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אלכליעיר
ומקום אשר בקש לבוא שמה:
2 ויאמר להם הן הקציר רב והפעלים מעטים לכן
התחננו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצרו:
3 לכוינא הנה אנכי שלח אתכם פשלח פבשים בין
זאבים:
4 אליתשאו כיס ולא תרמיל ולא נעלים
ואליתשאלו לשלום איש בדרך:
5 ולכליבית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום
לבית הנה:
6 והנה פי והנה שם בן שלום ונח עליו שלומכם
ואם לא אליכם ושוב:
7 ובבית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו מאשר יפתן
לכם פי ראוי הפועל לטכרו אליתסעו מבית
לבית:
8 וכליעיר אשר תבאו בה וקבלו אתכם אכלו
את אשר ושימו לפניכם:
9 ורפאו אתי החולים אשר בקרבה ואמרו להם
קרבה אליכם מלכות האלהים:
10 וכליעיר אשר תבאו בה ולא קבלו אתכם
ויצאתם אלירחובותיה ואמרתם:
11 אף אתיעפר עיךכם אשר ברגלינו נגערהו לכם
רק ידע תדעו פי קרבה מלכות האלהים:
12 אמר אני לכם לסדום נקל ביום ההוא מזי העיר
ההיא:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעלטיש

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק יא

1 ויהי הוא מתפלל במקום אחד וככלתו ויאמר
אליו אחד מתלמידיו אדני למדנו להתפלל כאשר
למד גסיוזחנן אתיתלמידיו:
2 ויאמר אליהם כי תתפללו אמרו אבינו שבשמים
תקדש שמך תבוא מלכותך ועשה רצונך כמו
בשמים כן בארץ:
3 אתי להם חפנו תדלנו יום יום:
4 ומחלינא עליחטאתנו פי מחלים גם אנחנו לכל
החייב לנו ואליתביאנו לידי גסיון פי אם היצילנו
מז'הרע:
5 ויאמר אליהם מי בכם אשר ילו אהב והלך ובא
אלו בחצות הלילה ואמר אליו ידיי הלונני
שלש פפרות להם:
6 פיאחבי בא אלי מז'הרף ולי איז'פל לשום
לפני:
7 והוא מבית יענה ויאמר אליהו גיעני פייכבר
גס'רה הדלת וילדי שוכבים עמדי במטה
לא אוכל לקום ולתת לך:
8 אמר אני לכם גם פי לא יקום לתת לו עליהיותו
אהבו יקום בעבור עזות פניו ויתן לו ככל'צ'רפו:
9 וגם אני אמר לכם שא'לו ונתן לכם הרשו
ותמצאו דפקו ויפתח לכם:
10 פי פליהשאל יקבל והדרש ימצא והדפק
יפתח לו:
11 ומי בכם האב אשר ישאל ממנו בנו להם
ונתן לו אבן ואם ידג הנתן לו נחש תחת הדג:
12 או פיי'שאלנו ביצה הנתן לו עקרב:
13 הן אתם הרעים ידעים לתת מתנות טובות
לבניכם אפי' האב מז'השמים נתן את'הרה
הקדש לשאלים מאתו:
14 ויהי היום ונגרש שד והוא אלם ויהי כאשר יצא
השד וידבר האלם ויתמהו העם:

29 והוא חפץ להצטדק ויאמר אלי'שוע ומי הוא
רעי:
30 ויען ישוע ויאמר איש אחד נרד מירושלים
לידיהו ונפל בידי שודדים והם הפשיטהו
וגם פצעהו ונעזבו אותו והוא עומד בין מות
לחיים וילכו להם:
31 ויקר מקרהו כהן אחד נרד בדרך והוא וירא
אתו ויעבר מעליו:
32 וכן גם איש לוי נקרה במקום ונגש וירא אתו
ויעבר מעליו:
33 והנה שמרנו הלך בדרך ויבא עליו וירא אתו
ויהמו מעיו:
34 ונגש אליו ונחבש את'פצעיו ונסוכם בשמן ונין
וירפיהו עלי'המתו ויוליכהו אלי'המלון
ויכל'פ'הו:
35 ולמחרת בנסעו הוציא שני דיגרים ויתנם לבעל
המלון ויאמר כלכל אותו ואת אשר תוסיף עוד
להוציא עליו אני בשובי אשר למנו לך:
36 ועתה מי מז'השלטה הנה בעיניך רע לנפל בידי
השודדים:
37 ויאמר העשה עמו את'החסד ויאמר אליו ישוע
לך ועשה כן גם אתה:
38 ויהי בנסעם ויבא אלי'כפר אחד ואשה אחת
ושמה מרתא אספה אותו אלי'ביתה:
39 וזה אחות ושמה מרים אשר ישבה לרגלי ישוע
לשמע אלי'דברו:
40 ומרתא ינעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא
תשים עלי'לך אדני אשר אחותי עזבתני לשרת
לבדי אמר'נא אליה ותתמך בי:
41 ויען ישוע ויאמר לה מרתא מרתא את'האגת
ומב'הלת לדברים הרבה:
42 ואין צדך אלא באחד ומרים בחרה בחלק הטוב
אשר לא יקח ממנה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

31 מלפת תימן תעמד למשפט עמי אנשי הדור הזה
והרשיעה אותם כי באה מקצות הארץ לשמע
את חכמת שלמה והנה נשיפה גדול משלמה:
32 אנשי גינה ועמדו למשפט עמי הדור הזה
והרשיעו כי הם שבו בקריאת יונה והנה נשיפה
גדול מיונה:
33 איז מדליקניר לשום בפתר אויתחת האיפה כי
ישמהו על המנורה למען יראו באי הבית
את אורו:
34 גר הגוף הוא העין לכן עינה פיתחה תמימה גם
פליגופה יאור ובהיותה רעה וחשה גסיופה:
35 עליפו השמרילך פדיחשה האור אשר בקרפה:
36 והנה אסיופה פלו אור ואין בו פלידברחשה
אז יאור פלו פאלו יאור לך הנה בקרק נגהו:
37 ויהי בדברו ויבקש ממנו פרוש אחד לאכל אתו
לחם ויבא הביתה ויסב:
38 וירא הפרוש ויתמה אשר לא ינטל דניו ראשונה
לפני הסעודה:
39 ויאמר אליו הארון הן עתה הפרושים מטהרים
אתם אתי הכוס והקערה מחוץ וקרבתם מלא גזל
ורטיע:
40 הכפילים הלא עשה חוצו של דבר גסיעשה
אתי תוכו:
41 אבליתנו לצדקה את אשריכם והנה הכל טהור
לכם:
42 אוי לכם הפרושים המעשרים אתי המנתא
ואת הפיגם ואת פליהרק ומניחים אתי המשפט
ואת אהבת אלהים ועליכם לעשות אתי אלה ולא
להניח גם אתי אלה:
43 אוי לכם הפרושים כי תאהבו לשבת ראשונים
בקתי כנסיות ושישאלו בשלומכם בשוקים:
44 אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי אתם
פסקרים אשר אינם נפרים ובגני האדם מתהלכים
עליהם ולא ידעו:
45 ויען אחד מחכמי התורה ויאמר אליו רבי
בדבריה אלה תחרף גסיתנו:

15 ויש מהם אשר אמרו בבעליזבול שר השדים
הוא מגרש את השדים:
16 ויש אשר נסוהו וישאלו ממנו אות מזה השמים:
17 והוא ידע אתי מחטבותם ויאמר אליהם
כלי ממלכה הנחלקה עליעמה תחרב ובית
עליבית יפל:
18 וגם השטן אסיןחלק עליעמו איככה תפון
ממלכתו כי אמרתם שבבעליזבול מגרש אני
את השדים:
19 ואסיאני מגרש את השדים בבעליזבול בנכם
במי הם מגרשים אתם עליכן המה יהיו
שפטוכם:
20 ואסיבאצבע אלהים מגרש אני את השדים הנה
הגיעה אליכם מלכות האלהים:
21 פשהגבור שמר אתי צרו ונשקו עליו שלום והנה
רכושו:
22 ואסיבוא עליו חזק ממנו ותקפו ושא ממנו
אתי נשקו אשר בטיבו ואתי מלקחו וחלקו:
23 כל אשר איננו אתי הוא לגנדי ואשר איננו
מכנס אתי הוא מפוד:
24 הרוח הטמאה אחרי צאתה מזה האדם תשוטט
במקמות צנה לבקש לה מנוח ולא תמצא אז
תאמר אשובהנא אליביתי אשר יצאתי משם:
25 ובבואה תמצא אתו מטאטא ומחדר:
26 ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחרות רעות
ממנה ובאו וישכנו שם והיתה אחרית האדם
ההוא רעה מראשיתו:
27 ויהי בדברו אתי הדברים האלה ואשה אחת
מזה העם נשאה אתי קולה ותאמר אליו אשרי
הבטן אשר נשאתה ואשרי השדים אשר נקתי:
28 והוא אמר ואף כפי אשרי השמעים והשמרים את
דבר האלהים:
29 ובהקבץ עסרוב ויפתח פיו ויאמר הדור הזה דור
רע הוא אות הוא מבקש ואות לא ינתילו בלתי
אסיאות יונה הנביא:
30 כי פאשר הנה יונה לאנשי גינה לאות פן והנה
גסיופה האדם לדור הזה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

4 ואני אמר לכם דידי אליתיקראו מן הממיתים
אתי הגוף ואחריו כן איז לאל ידם להרע עוד:
5 אבל אורה אתכם את אשר תראו יראו
אתי אשר בידו להמית ואחר להטליף אליהם
אכן אני אמר לכם אותו תראו:
6 הלא תמכרנה חמש צפרים בשני אסרים
ואיז אחת מהן נשפחת לפני האלהים:
7 ואתם גם ישערו ראיכם נמנות פלן לכן
אליתיקראו יקרתם מצפרים רבות:
8 ואני אמר לכם כל אשר יודה בי לפני האדם גם
בן האדם יודה בו לפני מלאכי אלהים:
9 והמכחש בי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי
אלהים:
10 וכל אשר ידבר הרפה עליבן האדם ישלח לו
והמגדף אתירוח הקדש לא ישלח לו:
11 וכאשר יביאו אתכם אליבתי כנסיות ולפני
הרשיות והשליטים אליתיקראו אנה תצטדקו
ובמה תצטדקו ומזה תדברו:
12 פירוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא
אתי הנכון לדבר:
13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אלי אחי
ויחלק אתי אתי הירשה:
14 ויאמר אליו בן האדם מי שמיני עליכם לטיפט
ולמחלק:
15 ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבצע בצע פי
חיי האדם אינם תלויים בהרבות קניניו:
16 וישא משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש
עשיר אחד עשה תבואה הרבה:
17 ויחשב בלבו לאמר מה אעשה כי איזלי מקום
לאסוף אתי תבואתי:
18 ויאמר אתי זאת אעשה חרס אסמי ובנה גדולים
מהם ואכנסה שמה אתי פליבולי וטובי:
19 ואמר לנפשי נפשי ישליף טובה הרבה לטנים
רבות הנפשי אכלי שתי ושישי:
20 והאלהים אמר לו אתה הפסיל בעצם הלילה
הזה ודרשו ממך אתי נפשך ואשר הכינות לך
למי יהיה:

46 ויאמר אוי לכם חכמי התורה גם אתם פי
עמסים אתם עליבני האדם משאות פבדים
מסבל ואתם בעצמכם אינכם נגעים במשאות
גם באחת מאצבעותיכם:
47 אוי לכם פייבונים אתם נפשות עליקברות
הנביאים ואבותיכם הרגו אותם:
48 ובכן עדים אתם ורוצים במעשי אבותיכם פי
המה הרגו אותם ואתם בונים אתי קברייהם:
49 בעבור זאת גם אמרה חכמת האלהים אשלה
אליהם נביאים ושלוחים ומהם הרגו וירדפו:
50 למען ידרש מן יהודי הזה דם פליהנביאים אשר
נשפף למזיחוסד הארץ:
51 מדיהכל עדים וקריו אשר נהרג בין המנבח
ולבית אכן אמר אני לכם דרוש ידרש מן יהודי
הזה:
52 אוי לכם חכמי התורה פיהסירתם אתי מפתח
הדעת אתם לא יבאתם ואתי הבאים מנעתם:
53 ויהי פדברו להם אתי הדברים האלה ויחלו
הסופרים והפרושים לצרר אותו ולא הקשות
לו דברים הרבה:
54 ויארבו לו ללכד דבר מפיהו למען ימצאו עליו
עלילות דברים:

הבשורה הקדושה עליפי לוקס פרק יב

1 ויהי עדיפה ועדיפה בהתאסף רבבות עם עד
פילחצו איש אתדעהו ויחל לדבר אליתלמידי
לאמר בראשונה השמרו לנפשותיכם משאור
הפרושים שהוא החנפה:
2 ואיז דבר מכסה אשר לא יגלה ולא סתום אשר
לא יודע:
3 לכן פלי אשר דברתם בחשף באור ישמע
ואתי אשר לחשתם בחורים קרא יקרא
מעליהגנות:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

37 אֲשֶׁרֵי הַעֲבָדִים הָהֵם אֲשֶׁר הָאָדוֹן בָּבוֹא וַיִּמָּצְאֵם
שְׂקָדִים אֲמַן אָמַר אֲנִי לָכֶם כִּי יִתְאָזֵר וַיִּוֹשִׁיבֵם
וְהִלֵּף וַיִּשְׂרַת אוֹתָם:
38 וְאִם יָבוֹא בְּאֲשֶׁמְרָה הַשְּׁנִיית אוֹ בְּאֲשֶׁמְרָה
הַשְּׁלִישִׁית וַיִּמָּצְא כֵן אֲשֶׁרֵי הַעֲבָדִים הָהֵם:
39 וְזֹאת דָּעוּ כִּי אִלּוּ יָדַע בַּעַל הַבַּיִת בְּאִיזוֹ שָׁעָה
יָבוֹא הַגֵּנֵב כִּי־עֲתָה שָׂקֵד וְלֹא־נִתֵּן לַחֲתוֹר
אֶת־בַּיִתוֹ:
40 לָכֵן גַּם־אַתֶּם הֵינּוּ נֹכְוִיִּם כִּי בְּשָׁעָה אֲשֶׁר לֹא
פִלַּלְתֶּם יָבוֹא בְּנֵי־הָאָדָם:
41 וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֲדֹנָיֵנו הֲלָנוּ אֵתָּה אָמַר אֶת־הַמְּשָׁל
הַזֶּה אִם־גַּם לְכָל־הָאָדָם:
42 וַיֹּאמֶר הָאָדוֹן מִי־הוּא אִפּוֹא הַסֶּכֶן הַנֶּאֱמָן וְהַנְּבוֹן
אֲשֶׁר יִפְקֹדֵהוּ הָאָדוֹן עַל־עֲבָדָיו לְתֵת אֶת־אֲרֻחָתָם
בְּעֵתוֹ:
43 אֲשֶׁרֵי הַעֲבָד הַהוּא אֲשֶׁר יָבֹא אֲדֹנָיו וַיִּמָּצְאֵהוּ
עֹשֶׂה כֵן:
44 אָמֵת אֲגִיד לָכֶם כִּי עַל־כָּל אֲשֶׁר־יִשְׁלֹו יִפְקֹדֵהוּ:
45 וְהַעֲבָד הַהוּא אִם־יֹאמֶר בְּלִבּוֹ מֵאַחֵר אֲדֹנֵי לְבוֹא
וְהַחֵל לַחֲכוֹת אֶת־הַעֲבָדִים וְאֶת־הַשְּׂפָחוֹת וְלֶאֱכַל
וְלִשְׂתוֹת וְלִשְׂכַר:
46 בּוֹא יָבוֹא אֲדֹנֵי הַעֲבָד הַהוּא בַּיּוֹם לֹא־יִצְפֶּה
וּבְשָׁעָה לֹא יָדַע וַיִּשְׁפֹּף אוֹתוֹ וְשָׂם אֶת־הַלֵּקוּ
עַם־הַסּוֹדְרִים:
47 וְהַעֲבָד הַהוּא אֲשֶׁר יָדַע אֶת־רְצוֹן אֲדֹנָיו וְלֹא
הִכִּין וְלֹא־עָשָׂה כְּרְצוֹנוֹ יָפָה מְכּוֹת רַבּוֹת:
48 וְאֲשֶׁר לֹא־יָדַע וְעָשָׂה דְבָרִים אֲשֶׁר הוּא חָיָב
עֲלֵיהֶם מִפּוֹת לֹא־יָפָה כִּי אִם־יִמְעַט כִּי כְּלִיאִישׁ
אֲשֶׁר נִתְּדָלוּ הַרְבֵּה דְרוֹשׁ יִדְרֹשׁ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה
וְאֲשֶׁר הִפְקִידוּ בְּיָדוֹ הַרְבֵּה יִשְׁאַלּוּ מֵאֵתוֹ יוֹתֵר:
49 אֲנִי בָאתִי לְשַׁלַּח אִישׁ בְּאַרְצָךְ וּמִה־חִפְצָתִי כִּי כֹבֵד
בְּעָרָה:
50 וְגִישׁ לִי לַחֲטָבֵל טְבִילָה אֶחָת וּמִה־יִצֵּר לִי עֵד
כִּי־תִכְלֶה:
51 הַאֲמַרְיִם אַתֶּם שְׂבָאתִי לְתֵת שְׁלוֹם בְּאַרְצָךְ אֲנִי
אָמַר לָכֶם לֹא כִּי אִם־יִמְחַלְקֵת:
52 כִּי מַעֲתָה הַמְּשָׁחָה בְּבַיִת אֶחָד וְחִלְקוֹ שְׁלִשָׁה
עַל־שְׁנַיִם וּשְׁנַיִם עַל־שְׁלִשָׁה:

21 זֶה חֵלֶק הַאֲצֵר לוֹ אֲצֵרוֹת וְלֹא יַעֲשִׂיד בְּאֱלֹהִים:
22 וַיֹּאמֶר אֶל־תְּלַמְּדוּי לָכֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם
אֶל־תִּדְאָגוּ לְנַפְשֵׁיכֶם מִהֵת־אֲכָלוּ וְלֹא לְגוּפְכֶם
מִהֵת־לָבֹשׁוּ:
23 הַנֶּפֶשׁ יִקְרָה הִיא מִזֵּה־הַמְּזוֹן וְהַגּוֹף יִקְרָה
מִזֵּה־הַמְּלִבוֹשׁ:
24 הַתְּבוּנָנוּ אֶל־הַעֲרָבִים אֲשֶׁר לֹא יִזְרְעוּ וְלֹא יִקְצְרוּ
וְגַם־יֵאֱמָן לָהֶם מַעֲרָה וְאוֹצֵר וְהָאֱלֹהִים מִכְּלַפֵּל
אוֹתָם וּמִה־יִקְרִים אַתֶּם מִזֵּה־עוֹף:
25 וּמִיִּזְחָה מִכֶּם אֲשֶׁר בְּדֹאגְתוֹ יוֹכַל לְהוֹסִיף אִמָּה
אֶחָת עַל־קוֹמָתוֹ:
26 וְעֲתָה הַיּוֹמָעַט מִזְעֵר לַעֲשׂוֹת לֹא תוֹכְלוּ וְלִיֹּתֵר
מִהֵת־דְאָגוּ:
27 הַתְּבוּנָנוּ אֶל־הַשּׁוֹשִׁינִים הַצְּמַחוֹת וְאִינָן טוֹת וְאִינָן
אֲרָגוֹת וְאֲנִי אָמַר לָכֶם גַּם־שְׁלֵמָה בְּכָל־הַדָּרוֹ
לֹא־יִהְיֶה לְבוֹשׁ פְּאֶחָת מִהֵנָּה:
28 וְאִם־יִכְפֹּה וְלָבִישׁ אֱלֹהִים אֶת־הַצִּיר הַשְּׂדָה אֲשֶׁר
הַיּוֹם יִשְׁנֵנוּ וּמִקָּדָר יִשְׁלַף לְתוֹף הַתְּנֹר אִף כִּי־אַתְּכֶם
קִטְנֵי אֲמוּנָה:
29 גַּם־אַתֶּם אֶל־תִּדְרָשׁוּ מִהֵת־אֲכָלוּ וּמִהֵת־לָבֹשׁוּ
וְאֶל־תִּהְלְכוּ בְּגִדְלוֹת:
30 כִּי אֶת־כִּלְיֵי־אֱלֹהִים מִבְּקָשִׁים גּוֹנֵי הָאָרֶץ וְאֲבִיכֶם
הוּא יוֹדַע כִּי־יִצְרִיכֶם אַתֶּם לֹא־אֱלֹהִ:
31 אִף דְרָשׁוּ אֶת־מִלְכוֹת הָאֱלֹהִים וְנוֹסֵף לָכֶם
כְּלִיאֱלֹהִ:
32 אֶל־תִּדְרָא הַעֵדֵר הַקָּטָן כִּי רָצָה אֲבִיכֶם לְתֵת לָכֶם
אֶת־הַמְּלָכוֹת:
33 מִכְרוּ אֶת־אֲשֶׁר לָכֶם וְתָנוּ צְדָקָה עֲשׂוּ לָכֶם כִּי־סִיִּם
אֲשֶׁר לֹא יָבֹלוּ וְאוֹצֵר בְּשָׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא יִגְרַע
לְעוֹלָם אֲשֶׁר גֵּנֵב לֹא־יִקְרַב אֵלָיו וְסָס לֹא יֵאֲכָלֵהוּ:
34 כִּי־בִמְקוֹם אוֹצֵרְכֶם שָׂם יְהוָה גַּם־לְבַבְכֶם:
35 מִתְּנִיכֶם יְהִיוּ הַגּוֹדְרִים וְהַגְּרוֹת הַלֵּקִים:
36 וְאַתֶּם הֵינּוּ דְמִיִּם לְאֲנָשִׁים הַמְּחַפִּים לְאֲדֹנֵיהֶם מִתֵּי
יָשׁוּב מִזֵּה־חֲתָנָה וְכֹאֲשֶׁר יָבוֹא וְדָפַק וַפְתְּחוּ־לוֹ
כְּרָעַע:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

7 ויאמר אליהם הנהיזה שלש שנים אנכי בא לבקש פרי בתאנה הזאת ולא מצאתי פרות אותה למהיזה תשחית את האדמה:

8 ויען ויאמר אליו אדני הניחה אתה עוד השנה הזאת עד אשר יעזקתיך ושמתי דמן לה:

9 אולי תעשה פרי ואם לא תעשה וקרת אתה בשנה האחרת:

10 ויהי הוא מלמד ביום השבת בבית כנסת אחד:

11 והנה אשה אשר בה רוח רחילה פטימה עשרה שנה והיא כפופה ולא יכלה לקום קומה זקופה:

12 וירא ישוע ויקרא אליה ויאמר לה אשה החלצי מחלדי:

13 ושם ידיו עליה וכרגע קמה ותתעודד ותשבח את האלהים:

14 וכעס ראש הכנסת עלי אשר רפא ישוע בשבת ויען ויאמר אליהם שבת שמים הם אשר תעשה בהם מלאכה באלה באו והרפאו ולא ביום השבת:

15 ויען האדון ויאמר אליו ההגף הלא יתיר איש מקם בשבת אתי שורו או אתי חמרו מן האבוס ויוליכו לה שקתו:

16 וזאת אשר היא בת אברהם ואשר השטיז אברהם זה שמינה עשרה שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת:

17 ויהי פאמרו אתי הדברים האלה נכלמו כל מתקוממיו וישמח פליהעם על כלי הנפלאות הנעשות עליהם:

18 ויאמר למה דומה מלכות האלהים ואלימה אמטילנה:

19 דומה היא לגרר שליחודל אשר לקחו איש וישמחו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול ועוף השמים יקנז בענפיו:

20 ויאמר עוד אלימה אדמה את מלכות האלהים:

21 דומה היא לשיאר אשר לקחתו אשה ותטמנה בשלש סאים קמה עד אשר יחמץ כלו:

22 ויעבר בערים ובכפרים עובר ולמד וילקח לדרך לבוא ורושלים:

53 האב וחקק עליהו והבן עליהאב האם עליהבת והבת עליהאם החמות עליהפלה והפלה עליהחמות:

54 ויאמר גם אליהמוז העם פראתכם אתיהעב עלה במערב ואמרתם גשם בא וכן והנה:

55 ואם ינשבה רוח הנגב תאמרו הנה הם בא וגם יבוא:

56 החנפים ידעים אתם לבחן אתיפני הארץ והשמים ואתיהעת הזאת איך לא תבחנו אותה:

57 מדוע מעצמכם אינכם דנים דין אמת:

58 פי בלכתך אליהשר עמי איש ריבה השתדל להנצל ממנו בעודה בדרך פויסחב אותך אליהשפט והשפט ומסרה אליהשטר והשטר ושלכך אליבית הפלא:

59 ואני אמר לה לא תצא משם עד אם ישלמת גם את הפרוטה האחרונה:

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק יג

1 ויבאו אנשים בעת ההיא ויגידו לו אתידבר הגלילים אשר ערב פילטוס דמם עם זבוחיהם:

2 ויען ישוע ויאמר אליהם האמרים אתם שהגלילים האלה היו חטאים מפליאנשי הגליל פי מצאם פדבר הזה:

3 לא פיאמר אני לכם אם לא תשובו גם אתם כלכם תאבדו:

4 או שמינה העשר החם אשר נפל עליהם המגדל בשלח וימיתם האמרים אתם שהיו אשמים מפליהאנשים היטבים ברושלים:

5 לא פיאמר אני לכם אם לא תשובו גם אתם כלכם תאבדו:

6 וישא משלו ויאמר איש אחד היתהילו תאנה נטועה בכרמו ויבא לבקשיבה פרי ולא מצא:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק יד

1 ויהי בבואו בשבת אליבית אחד מראשי
הפרושים לאכול לחם והמה ארבים לו:
2 והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה ממים:
3 ויען ישוע ויאמר אליהם חקמים ואליהפרושים
לאמר המתר לרפא בשבת אם לא ויהרשו:
4 ויאחזיבו וירפאהו וישלחהו:
5 ויען ויאמר אליהם מי בכם האיט אשר חמרו או
שורו ופול אליהבאר ולא ימחר להעלותו ביום
השבת:
6 ולא ידעו להשיב דבר:
7 וישא משלו אליהקרואים בראותו אתאשר
בחרו לחם לשבת בראש ויאמר אליהם:
8 פייקרא אתה איש אליהתנהגה אליהסב בראש
פייקרא שמה איש נכבד ממך:
9 ובא הקרא לה ולו ואמר אליה פנה מקום לזה
ואז תקום בכלמה לשבת במקום האחרון:
10 וכי תקרא לה והסב במקום האחרון למען יבא
הקרא לה ואמר אליה אהובי עלה למעלה מזה
והנהי לה כבוד לפני המסבים עמך:
11 פי פליהמרומם עצמו ישפל והמשפיל את עצמו
ירומם:
12 וגם אליהאיש אשר קרא לו אמר פי תעשה
סעודת צהרים או סעודת ערב אליהקרא
לאהביה ולאחיה ולקרוביה ולשכניה העשירים
פייקראוה גם המה והנה לה לשלום:
13 אבל פיתעשה משתה קרא העניים והנדפאים
והפסחים והעורים:
14 ואשריה באשר איז להם לשלם לה פי ישלם לה
בתחנת הצדיקים:
15 וישמע אחד מן המסבים אתיהדבר הזה ויאמר
אליו אשרי האכל לחם במלכות האלהים:

23 וישאלהו איש לאמר אדנינו המעט הם
הנושעים:
24 ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הצר
פייאמר אני לכם רבים יבקשו לבוא ולא יוכלו:
25 מיום אשר קום בעל הבית וסגר אתיהדלת
ותחלו לעמד בחוץ ולדפק עליהדלת לאמר
אדנינו פתח לנו ונענה ואמר אליהם אינני יודע
אתכם מאין אתם:
26 אז תחלו לאמר הלא אכלנו ושתינו לפניך
וברחבותינו למדת:
27 ויאמר אני אמר לכם אינני יודע אתכם מאין
אתם סורו ממני פליפעלי האון:
28 ושם תהנה היללה והרוק השנים פאשר תראו
אתאברהם ויצחק ויעקב ואתפליהנביאים
במלכות האלהים ואתם מגרשים החוצה:
29 ויבאו ממזרח וממערב ומצפון ומדרום ויסבו
במלכות האלהים:
30 והנה יש אחרונים אשר יהיו ראשונים
וראשונים אשר יהיו אחרונים:
31 ביום ההוא נגשו מן הפרושים ויאמרו אליו צא
ולך מזה פי הורדוס מבקש להרגך:
32 ויאמר אליהם לכו ואמרו אליהשועל הזה הנני
מגרש שדים ופעל רפואות היום ומחר וביום
השלישי אבא עדיקצי:
33 אבל הלוח אלף היום ומחר וממחרתו פי
לא יתכן אשר יאבד נביא מחוץ לירושלים:
34 וירושלים ירושלים ההרגת אתיהנביאים והסקלת
אתיהנשלים אליה כמה פעמים הפצתי לקבץ
אתיפניך פאשר תקבץ התרנגלת אתיאפרוחיה
תחת כנפיה ואתם לא אבייתם:
35 הנה ביותכם יעזב לכם שימם ואני אמר לכם
פייקרא לא תראוני עדיבוא העת אשר תאמרו
ברוך הבא בשם יהוה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

32 ואם־לא יוכל וְשִׁלַח אֱלֹהֵי מַלְאָכָיִם בְּעוֹדָנִי
מִדְּרוֹק לְבַקֵּשׁ שְׁלוֹם:
33 וְכֵן כְּלִיאִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב כְּלִיקָנָיִי לֹא
יִוָּכַל לְהִיּוֹת תַּלְמִידִי:
34 טוֹב הַמְּלַח וְאִם הַמְּלַח הִיָּה תִּפֵּל בַּמָּה וְתִקֵּן:
35 גַּם לְאֲדָמָה גַּם לְדִמְיוֹן לֹא יִצְלַח הַחוּצָה וְשִׁלְיָכֶוּ
מִי אֲשֶׁר אֲזַנְיָם לוֹ לְשִׁמְעַע וְשִׁמְעַע:

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי לֹקְס פָּרָק טו

1 וַיְהִי בְּקִרְבֵּי אֱלֹהֵי כְּלֵי־הַמּוֹכְסִים וְהַחֲטָאִים לְשִׁמְעַע
אוֹתוֹ:
2 וַיְלוּגוּ הַפְּרוֹשִׁים וְהַסּוֹפְרִים לֵאמֹר הַאִישׁ הַזֶּה
מִקְּבֵל אֶת־הַחֲטָאִים וְאֵכֵל אֹתָם:
3 וַיִּשָּׂא אֶת־הַמְּשָׁל הַזֶּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:
4 מִי בְכֶם הַאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָה כִּבְשִׁים וְאֶבֶד לוֹ
אֶחָד מֵהֶם וְלֹא יִטּוֹשׂ אֶת־הַתְּשׁוּעִים וְתִשְׁעָה
בַּמַּדְבָּר וְהִלֵּךְ אַחֲרַי הַאֶבֶד עַד כִּי־יִמְצָאֶהוּ:
5 וְהִיָּה כִּמְצָאוֹ אֹתוֹ וְשִׁמְעֵנִי עַל־פִּתְפִּי בְּשִׁמְחָה:
6 וּבָא אֲלֵי־בֵיתוֹ וְקָרָא לְאַהֲבָיו וְלִשְׂכָנָיו יַחַד לֵאמֹר
שִׂמְחוּ אִתִּי כִּי מְצָאתִי אֶת־יִשְׁרָאֵל הַאֶבֶד:
7 אֲמַר אֲנִי לְכֶם כֵּן שִׂמְחָה תִּהְיֶה בְּשִׂמְיָם עַל־חוּטָא
אֶחָד אֲשֶׁר שָׁב יוֹתֵר מֵעַל־תְּשׁוּעִים וְתִשְׁעָה
צְדִיקִים אֲשֶׁר לֹא־יִצְטָרְכוּ לְתִשׁוּבָה:
8 אוּ מִי הַאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָהּ עֶשְׂרֵי־לֶחֶם דְּרָפְמוֹנִים וְאֶבֶד
לָהּ דְּרָפְמוֹן אֶחָד וְלֹא־תִדְּלִיק גֵּר וְתִטְאֵטָא
אֶת־הַבֵּית וְתַחַפֵּשׂ הַיֵּטֵב עַד כִּי־תִמְצָאֶהוּ:
9 וְהִיָּה כִּמְצָאָה אוֹתוֹ תִּקְרָא לְרֵעוּתֶיהָ וְלִשְׂכֵנּוֹתֶיהָ
לֵאמֹר שִׂמְחֶנָּה אִתִּי כִּי מְצָאתִי אֶת הַדְּרָפְמוֹן
אֲשֶׁר אֶבֶד לִי:
10 כֵּן אֲנִי אֲמַר לְכֶם וְתִהְיֶה שִׂמְחָה לְפָנַי מִלְּאֲכִי
אֱלֹהִים עַל־חוּטָא אֶחָד אֲשֶׁר־שָׁב מִחֲטָאָתוֹ:
11 וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד הָיוּ לוֹ שְׁנַיִם בָּנִים:

16 וְהוּא אָמַר אֲלֵהוּ אִישׁ אֶחָד עֶשְׂרֵי סְעוּדָה גְּדוּלָּה
וַיִּקְרָא לְרֵבִיִּים:
17 וַיִּשְׁלַח אֶת־עֲבָדָיו לְעַת הַסְּעוּדָה אֲלֵי־הַקְּרוֹוָאִים
לֵאמֹר בָּאוּ כִּי־הִכַּל מוֹכֵן:
18 וַיַּחֲלוּ כָלֶם נַחֲדוּ לְהַתְנַצֵּל וַיֹּאמֶר אֲלֵהוּ הַרְאִי־נָא
שְׂרָה קִנְיָתִי וְהִלֵּא אֲצֵא לְרֵאתוֹ אֲבַקֵּשׁ מִמֶּה נִקְנִי:
19 וְאַחֵר אָמַר חֲמִשָּׁתַי צְמִידֵי־בָקָר קִנְיָתִי וְאֲנִי הִלֵּךְ
לְבַחֵן אוֹתָם אֲבַקֵּשׁ מִמֶּה נִקְנִי:
20 וְאַחֵר אָמַר אֲשֶׁה לְקַחְתִּי וּבְגִלַּל הַדְּבָר הַזֶּה לֹא
אוֹכֵל לְבוֹא:
21 וַיָּבֵא הָעֶבֶד וַיַּגִּד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֲדָמִי
וַיִּקְצֹף בְּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵי־עֲבָדָיו מַה־רָצָא
אֲלֵי־דַחְבוֹת הָעִיר וְאֲלֵי־הוֹצוּתֶיהָ וְהִבֵּא הַנָּהָה
אֶת־הַעֲנָנִים וְאֶת־הַנְּזִפְאִים וְאֶת־הַעֲוָרִים
וְאֶת־הַפְּסָחִים:
22 וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד אֲדָמִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ כֵּן נַעֲשֶׂה
וְיִשְׁעוּד מְקוֹם:
23 וַיֹּאמֶר הָאֲרוֹן אֲלֵי־הָעֶבֶד צֵא אֲלֵי־הַדְּרָכִים
וְאֲלֵי־הַגְּדֵרוֹת וּפְצֵר בָּהֶם לְבוֹא לְמַעַן יִמְלֵא בֵיתִי:
24 כִּי אֲנִי אֲמַר לְכֶם אִין אֶחָד מִדְּהַאֲנָשִׁים
הַקְּרוֹוָאִים הֵהֱם אֲשֶׁר יִשְׁעִם סְעוּדָתִי:
25 וְהַמּוֹן עִסְדֵּב הַלְכִים אֹתוֹ וַיִּפֵּן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:
26 אִישׁ כִּי־יָבוֹא אֵלַי וְלֹא יִשְׁנָא אֶת־אֲבָיו וְאֶת־אִמּוֹ
וְאֶת־אִשׁוֹתָיו וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־אֲחָיו וְאֶת־אֲחֵי־תִינוֹ וְאֶף
גַּם־אֶת־נַפְשׁוֹ לֹא יִוָּכַל לְהִיּוֹת תַּלְמִידִי:
27 וְאֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא אֶת־צְלוּבוֹ וּבָא אַחֲרַי לֹא יִוָּכַל
לְהִיּוֹת תַּלְמִידִי:
28 כִּי מִי מִכֶּם הַחֲפִץ לְבָנוֹת מַגְדֵּל לֹא יָשִׁב רֵאשׁוֹנָה
וַיַּחֲשֹׁב אֶת־הַחוּצָאוֹת אִם־יִהְיֶה תִּשְׁיֵג יָדוֹ
לְהַשְׁלִימוֹ:
29 פְּזִינְשֵׁד וְלֹא־יִוָּכַל לְכַלְתּוֹ וְהִיָּה כְּלִירֵאָיו נְקוּמוֹ
וְלַעֲגוּלוֹ לֵאמֹר:
30 הַאִישׁ הַזֶּה הִחֵל לְבָנוֹת וְלֹא נָכַל לְכַלּוֹת:
31 אוּ מִי־הוּא הַמְּלַךְ הַקָּם לְהַתְנַדְרוֹת מִלְּחָמָה בְּמִלְּךָ
אַחֵר וְלֹא יָשִׁב כְּרֵאשׁוֹנָה וְיִתְנַעֵץ אִם־יִוָּכַל לַעֲרֹךְ
בְּעֶשְׂרֵת אֲלָפִים לְקִרְאָת הַבָּא עָלָיו בְּעֶשְׂרִים
אֲלָף:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

31 ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדי וכל אשר-לי לך הוא:
32 אבל אחיה הזה ראוי לטוֹש ולשִׁמח עליו פי הזה מת ויחי ואבד וימצא:

הבשורה הקדושה עליפי לוקס פרק טז

1 וגם אליהלמדינו אמר איש עשיר הזה ולו סכֹן עליביתו וילשינהו אליו כי מפֹזר הוא את־קִנְיָנו:
2 ויקרא אליו ויאמר מה־זאת שִׁמְעָתִי עליך תן חֲשִׁבוֹן פְּקָדֶיךָ כי לא תוכל להיות עוד סכֹן לי:
3 ויאמר הסוכן בלבו מה אעשה כי ירחק אֲדָנִי מִמֶּנִּי את הפקדה לעדר לא־אִיכֹל ולחזור עליהפְתָחִים אֲנִי בוֹטִי:
4 ודעתי מה אעשה למען יאספוני אל־בְּתֵיחֶם בְּעַת אִם הוֹסֵרְתִי מִפְּקָדָתִי:
5 ויקרא אל־כָּל־אֶחָד מֵהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־נָשָׂה בָהֶם אֲדָנָיו ויאמר אל־הָרֵאשׁוֹן כִּמְהָ אַתָּה חָיֵב לֵאדָנִי:
6 ויאמר מאֲהֵיבֵת שָׁמֶן ויאמר אליו קח את־שִׁטְרֶיךָ ומחר טֵיב וכתבת המִשִּׁים:
7 ואל־אֶחֶר אמר כִּמְהָ אַתָּה חָיֵב ויאמר מֵאֵת פֶּר חֲטִיִּם ויאמר קח את־שִׁטְרֶיךָ וכתב שִׁמְנִים:
8 וישבח הָאֲדוֹן אֶת־סֹכֵן הָעוֹלָה עַל־אֲשֶׁר הָעָרִים לַעֲשׂוֹת כִּי בְּנֵי הָעוֹלָם הֵזָה עָרוּמִים הֵם בְּדוֹרָם מִבְּנֵי הָאֹרֶ:
9 וגם־אֲנִי אֵמֵר לָכֶם קֵנוּ לָכֶם אֲהָבִים בְּמִמוֹנָה שְׁלִיעוֹלָה לְמַעַן יֵאֲסְפוּ אֶתְכֶם בְּעַת פְּלוֹתוֹ אֲלִי־מִשְׁפָּנוֹת עוֹלָם:
10 הַנְּאֻמָּן בְּמַעַט מוֹצֵר נֶאֱמָן גַּם־בְּחֶרֶבָה וְהַמְעוֹל בְּמַעַט מוֹצֵר מְעוֹל גַּם־בְּחֶרֶבָה:
11 לָכֵן אִם־בְּמִמוֹנָה שְׁלִיעוֹלָה לֹא הֵייתֶם נֶאֱמָנִים אֵת הָאֱמִתִּי מִי יִפְקְדֶנּוּ בְּדוֹכָם:
12 וְאִם־בְּדָבָר אֲשֶׁר לְאַחֵרִים לֹא הֵייתֶם נֶאֱמָנִים אֵת אֲשֶׁר לָכֶם מִי יִתֵּן לָכֶם:

12 ויאמר הצעיר אל־אֲבִיו אֲבִי תְּנֵה־לִּי אֶת־חֶלְקִי הַנְּכֹסִים אֲשֶׁר יִפֹּל לי ויחלק להם את־הַחֶלְקָה:
13 ויחי מקֹץ יָמִים וַיֵּאֲסֹף הַבֶּן הַצָּעִיר אֶת־הַכֹּל וַיֵּלֶךְ אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה ויחי זולל וסבא ויפֹזר שָׁם אֶת־דָּכְשׁוֹ:
14 וְאֶחָדִי כְלוּתוֹ אֶת־הַכֹּל הֵזָה רָעַב הָזָק בְּאֶרֶץ הַהִיא ויחל להיות חֲסֵר־לֶחֶם:
15 וַיֵּלֶךְ וַיִּדְבֹק בְּאֶחָד מִבְּנֵי הַמְּדִינָה בְּאֶרֶץ הַהִיא וַיִּשְׁלַח אוֹתוֹ אֶל־שְׂדוֹתָיו לְרַעוֹת הַזֵּרִים:
16 וַיִּתְּאוּ לְמִלֵּא בְּטֵנוֹ מֵהַחֲרוּבִים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ הַחֲזוּרִים וְאֵין גִּתָּן לוֹ:
17 וַיָּשָׁב אֲלֵיבּוֹ וַיֹּאמֶר מֵהֲדַרְבוֹ שִׁכַּרְתִּי אֲבִי אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם לֶאֱכֹל דָּגָם וְהוֹתֵר וְאֲנִי אֶבֶד בְּרָעַב:
18 אֲקוּמָה־נָּא וְאֵלְכָה אֶל־אֲבִי וְאֹמַר אֵלָיו אֲבִי חֲטִאתִי גַם לְשָׂמִים גַּם לְפָנֶיךָ:
19 וְנִקְלַתִּי מֵהַקְּרָא עוֹד בְּנֶךָ טִימְנִי כְּאֶחָד שִׁכַּרְתִּיךָ:
20 וַיָּקָם וַיָּבֹא אֶל־אֲבִיו עוֹדֵנו מִרְחוֹק וְאֲבִיו רָאֵהוּ וַיִּחַמְּנוּ מַעֲוֵו וַיִּרְץ וַיִּפֹּל עַל־צַוְאַרְיוֹ וַיִּשְׁקָחוּ:
21 ויאמר אליו הֲבֵן אֲבִי חֲטִאתִי גַם לְשָׂמִים גַּם לְפָנֶיךָ וְאֲנִי נִקְלַתִּי מֵהַקְּרָא עוֹד בְּנֶךָ:
22 ויאמר הָאֵב אֲלֵי־עַבְדֵּנו הֵבִיאוּ אֶת־הַשִּׁמְלָה הַזֶּה וְהַלְבִּישׁוּהוּ וְתֵנוּ טַבַּעַת עַל־יָדוֹ וְנִגְעָלִים בְּרַגְלָיו:
23 וְהֵבִיאוּ עִגְלַת הַמֶּרְבֶּק וַיִּטְבְּחוּ אוֹתוֹ וַנִּאֲכְלָה וְנִשְׂמַח:
24 כִּי זֶה־בְּנֵי הֵזָה מֵת וַיְחִי וַיֹּאבֵד וַיִּמְצָא וַיִּחְלוּ לְשִׂמְחָה:
25 וּבְנוֹ הַגָּדוֹל בְּשִׂדְחָה וַיְהִי בְּשׂוֹבוֹ כְּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַבַּיִת וַיִּשְׁמַע קוֹל זְמֶרָה וּמְחִילוֹת:
26 וַיִּקְרָא אֶל־אֶחָד הַנְּעָרִים וַיִּשְׁאַל לְדַעַת מֵהִי־הַדְּבָר:
27 וַיֹּאמֶר אֵלָיו כִּי־בָא אַחִיָּה וַיִּטְבַּח אֲבִיָּה עִגְלַת הַמֶּרְבֶּק עַל־אֲשֶׁר שָׁב אֵלָיו בְּשָׁלוֹם:
28 וַיַּחֲרֵ לוֹ וַיִּמְאֵן לְבֹוא הַבַּיִתָּה וַיֵּצֵא אֲבִיו וַיִּדְבֹר עַל־לְבּוֹ:
29 וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִיו הֵזָה זֶה שָׁנִים רַבּוֹת אֲנִי עֹבֵד אֶתְךָ וּמִיָּמַי לֹא עָבַדְתִּי אֶת־מִצְוֹתֶיךָ וְאַתָּה מִיָּמַי לֹא־נָתַתָּ לִּי גָדִי לְמַעַן אֲשִׁישׁ עִסְרָעִי:
30 וְעַתָּה בָּא בְּנֶדְיָה אֲשֶׁר בָּלַע אֶת־נַחְלָתְךָ עִסְיָהוּגוֹת וְתִזְבְּחוּלוֹ אֶת־עִגְלַת הַמֶּרְבֶּק:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

28 פי חמשה אחים לי ונעד בהם פדיבאו גסיהם
אלימקום המעצבה הזה:
29 ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם
ישמעו:
30 ויאמר לאיכן אברהם אבי פי אם יבא אליהם
אחד מזהמתים אז ישובו:
31 ויאמר אליו אמילא ישמעו אלימשה
ואלהנביאים גם פי יקום אחד מזהמתים לא
יאמינו:

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק יז

1 ויאמר אליתלמידיו אי אפשר שלא יבאו
המכשלים אבל אוי לאיש אשר עלידו יבאו:
2 נוח לו שיזלה פלחרכב בצוארו וישלף אליהם
מאשר יכשיל אתי אחד מהקטנים האלה:
3 השמר לנפשותיכם פי יחטא לה אחיה הוכח לו
ואם ינחם מחל לו:
4 וכי יחטא לה שבע פעמים ביום ושב אליה שבע
פעמים ביום ואמר נחמתי ומחלת לו:
5 ויאמרו השליחים אליה ארון הוסף לנו אמונה:
6 ויאמר הארון ליהיתה לכם אמונה פגרה החרדל
אז תאמרו אליה שקמה הזאת העקרי והשתלי
בתוך הים ותשמע לכם:
7 מי בכם אשר לו עבד חדש או רעה אשר יבא
מזה השדה ואמר אליו מהר גשהינה והסב:
8 הלא יאמר אליו הכן לי ארוחת הערב וחגר
מתנייה ושרתני עד אם יכליתי לאכל ולשתות
ואכלת ושתית גם אתה:
9 הגם יודה לעבד עלי אשר עשה מצותו אמרתי
לא:
10 כן גם אתם אחרי עשותכם את פלי אשר צויתם
אמרו אנחנו עבדים אינו מעיל בם פי רק
אתה מטל עלינו עשינו:

13 אין עבד וכל לעבד שני אדנים פי ישא
אתה אחד ונאחב אתה אחד או ידבק באחד
ואתה אחד ובה לא תוכלו עבד אתה אלהים
ואת הממוז:
14 וישמעו פליהדברים האלה גסיהפרושים אשר
הם אהבי כסף וילעיגו לו:
15 ויאמר אליהם אתם הם המצטדקים לפני האדם
ואלהים יודע אתלבבכם פי הגבה באדם תועבה
הוא לפני האלהים:
16 התורה והנביאים נתנו עדין וקנן ומדאז והלאה
בשורת מלכות האלהים וכל איש ביד חזקה יבוא
בה:
17 אבל נקל לשמים ולארץ לעבד מאשר יפל קוץ
אחד מזה התורה:
18 פליהמשלה אתי אשתו ונשא אחרת נאף הוא
וכל הנשא אתה הרושה מאישה נאף הוא:
19 איש עשיר הנה והוא לבוש ארגמן ושיש ויתענג
וישמח יום יום:
20 ואיש אביון וישמו לעזר משכב פתח שער ביתו
הוא מלא אבעבעות:
21 ויתאז לשבע מזה הפרורים הגפלים מעל שלחן
העשיר וגם הפלבים באו וילקו אבעבעותיו:
22 ויהי כאשר מת האביון וישאוהו המלאכים
אליהם אברהם וגם העשיר מת ויקבר:
23 ויהי בשאול וכאבו גדול מאד וישא אתיעניו
וירא אתי אברהם מרחוק ואתילעזר בחיקו:
24 ויצעק ויאמר אבי אברהם הנני ושלחנא
אתילעזר ויטבל אתראש אצבעו במים לקרר
אתילשוני פי נעצבתי במוקד הזה:
25 ויאמר אברהם בני זכר פניאתה לקחת טובה
בחנייה ולעזר לקח אתה רעות ועתה הוא ינחם
ואתה במעצבה:
26 ולא עוד אלא שגיא גדול מפריד בינינו וביניכם
אשר לא יזכרו לעבוד החפצים ללכת מפה
אליכם וגם לא יעברו משם אלינו:
27 ויאמר אם יכן אבי שאל אני מאתה לשלח אתו
אלי בית אבי:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

31 איש כי יתנה ביום ההוא עליהם וכליו בבית
אליהם לשיאת אתם ואיש אשר בשורה אליהם
לאחר:
32 זכרו אתי אשת לוט:
33 החפץ למלט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד
אתה יחיה:
34 אני אמר לכם בלילה ההוא יהיו שנים במטה
אחת ויאסוף אחד ואחד יעזב:
35 שנים תהיינה טהונות יחד אחת תאסף ואחת
תעזב:
36 שנים יהיו בשדה ויאסף אחד ואחד יעזב:
37 ויענו ויאמרו אלי איפה תהיה זאת ארבענו
ויאמר אליהם באשר הפגר שם יקבצו הנשורים:

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק יח

1 וגם ישל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא
להתרפות:
2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ראה
את האלהים ולא נשא פני אדם:
3 ואלמנה הייתה בעיר החיא ותבא אלי לאמר
דינה אתי דיני ממריבי:
4 וימצא יום ויום ומקץ ימים אמר בנפשו גם כי לא
אירא את האלהים ולא אשא פנים לאדם:
5 אעשה אתי משפט האלמנה הזאת עליה לאותה
אתי פון תבוא תמיד ודפאתני במלים:
6 ויאמר הארון שמעו אתי אשר אמר דיני העולה:
7 והאלהים ההוא לא יעשה משפט בקיריו
הקראים אלו יומם ולילה ואלהים ותאפק:
8 אני אמר לכם כיעשו יעשה אתי משפטם
במחרה אך בזה האדם בבאו הימצא אמונה
בארץ:
9 ויוסף וישא משלו אליהם שנים בטחים בנפשותם כי
צדיקים הם ואחרים נבזים בעיניהם ויאמר:

11 ויהי בלכתו ירושלים והוא עבר בין שומרון
והגליל:
12 ויבא אליהם אחד והנה לקראתו עשרה אנשים
מזרעים ויעמדו מרחוק:
13 וישאו אתי קולם ויקראו ישוע מורה חננו:
14 וירא אותם ויאמר אליהם לכו והראו
אליהם והנה יהי בלכתם ויטהרו:
15 ואחד מהם בראתו פי נרפא וישב וישבח
את האלהים קול גדול:
16 ויפל עליהם לרגליו וירדה לו והוא שמרני:
17 ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו ואיפה
התשיעה:
18 הכי לא ימצא מי שישב לתת כבוד לאלהים
וזלתי הנכרי הזה:
19 ויאמר אלו קים ולי אמונתה הושיעה לה:
20 וישאלו הפרושים לאמר מתי תבוא מלכות
האלהים ויען ויאמר אליהם מלכות האלהים לא
תבוא במראה עינים:
21 ולא יאמרו ההיפה או ההישים כי מלכות
האלהים הנה בקרבם:
22 ויאמר אליהם למי ימים באים והתאויתם
לראות יום אחד בימי בן האדם ולא תראו:
23 ואם יאמרו אליכם ההישים ההיפה אליהם
ואליהם אחריהם:
24 כי ככך אשר יברק מקצה השמים ויאיר
עדיקצה השמים פון יתנה בזה האדם בינו:
25 אך בראשונה עליו לסבל הרבה ולהיות נמאס
ברור הנה:
26 וכאשר היה בימי נח פן יתנה בימי בן האדם:
27 המה אכלו ושתו נשאו נשים והיו לאנשים
עדיהם אשר בא נח אליהם ויבא המבול
וישחת את כלם:
28 וכאשר היה בימי לוט אכל ושתה קנה ומכר נטע
ובנה:
29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום ומטר אש
וגפרית מזה השמים וישחת את כלם:
30 פן יתנה ביום אשר יגלה בן האדם:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

27 ויאמר אֲשֶׁר יִפְלֹא מִבְּנֵי אָדָם לֹא יִפְלֹא
מֵאֱלֹהִים:
28 ויאמר פְּטְרוֹס הֵן אֲנַחְנוּ עֹבְדֵי אֱתִיחָפֶל וְנִלְךָ
אֲחֵרֶיךָ:
29 ויאמר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי לָכֶם אֵין אִישׁ
אֲשֶׁר עֹבֵב אֶת־בֵּיתוֹ אוֹ אֶת־אֲבוֹתָיו אוֹ אֶת־אֲחָיו
אוֹ אֶת־אִשְׁתּוֹ אוֹ אֶת־בְּנָיו לְמַעַן מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
30 וְלֹא יִשְׁקָח תַּחְתֵּיהֶם פְּפֹלִי כַפְלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְלְעוֹלָם הַבָּא חַיֵּי עוֹלָם:
31 וַיִּשְׁקָח אֵלָיו אֶת־יְשׁוּעַ הַעֲשׂוֹר וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲגִנוּ
עֲלֵיכֶם יְרוּשָׁלַיִם וְכָל־הַכֹּהֲנִים בְּיַדִּי הַגְּבִיאִים עַל
בְּנֵי־הָאָדָם יִמְלֹא:
32 כִּי יִמְסַר לְגוֹיִם וְחַתְלוּ בוֹ וְהִתְעַלְלוּ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו:
33 וְהִכּוּהוּ בְּשׁוֹטִים וְחִמִּיתוּהוּ וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי קוּם
יָקוּם:
34 וְהֵם לֹא הִבִּינוּ דְבַר מִכְּלֵי־אֱלֹהִים וַיְהִי הַדְּבָר הַזֶּה
נֶעְלָם מֵהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת־אֲשֶׁר דְּבַר אֲלֵיהֶם:
35 וַיְהִי בְקִרְבּוֹ אֲלֵי־יְרִיחוֹ וְהִנְהִיאִישׁ עֹזֵר יֹשֵׁב עַל־יַד
הַדְּרֹךְ לְשָׂאֵל אֲדָקָה:
36 וַיִּשְׁמַע אֶת־קוֹל הַעֵם הַעֹבֵר וַיִּדְרֹשׁ לָדַעַת
מַה־הוּא:
37 וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי־יִשׁוּעַ הַנַּצְרִי עוֹבֵר:
38 וַיִּזְעַק לֵאמֹר יִשׁוּעַ בְּנֵי־דָוִד הֲגִנִי:
39 וְהַהֲלָכִים לִפְנֵינוּ גְּעָרוּבוֹ לְחַשְׁתּוֹ וְהוּא הֲרִבָּה
עוֹד לְזַעַק יִשׁוּעַ בְּנֵי־דָוִד הֲגִנִי:
40 וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ וַיֵּצֵא לְהִבְיֹאוֹ אֵלָיו וַיְהִי פֹאֲשֶׁר קָרַב
וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
41 מַה־תְּרַצָּה שִׁאֲעֲשֶׂה־לְךָ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲשֶׁר
תִּפְקַחְנָה עֵינָי:
42 וַיֹּאמֶר אֵלָיו תִּפְקַחְנָה עֵינֶיךָ אֲמוֹנְתֶךָ הוֹשִׁיעָה
לְךָ:
43 וּפְתָאֵם נִפְקַחוּ עֵינָיו וַיִּלְךָ אַחֲרָיו הֲלֹךְ וְשִׁבְחָה
אֶת־הָאֱלֹהִים וְכָל־הָעָם רָאוּ וַיִּוְדוּ לֵאלֹהִים:

10 טַגְנֵי אֲנָשִׁים עָלוּ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ לְהַתְפַּלֵּל אַחַד
פְּרוּשׁ וְאַחַד מוֹכֵס:
11 וַיַּעֲמֵד הַפְּרוּשׁ לְבַדּוֹ וַיִּתְפַּלֵּל לֵאמֹר אוֹדֶךָ אֱלֹהִים
עַל כִּי אֵינְנִי כַּיְהוֹד הָאָדָם הַגּוֹזְלִים וְהַעֲשִׂיקִים
וְהַנְּאָפִים וְגַם־לֹא כַּמֹּכֵס הַזֶּה:
12 אֲנִי צָם פְּעַמִּים בְּשָׁבוּעַ אֲנִי מַעֲשֵׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר
אֲנִי קָנָה:
13 וְהַמֹּכֵס עֹמֵד מִרְחוֹק וְלֹא אָבָה לְשִׂאת אֶת־עֵינָיו
הַשְּׂמִימָה וְתוֹפֵף עַל־לִבּוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים סְלַח־לִי
אֲנִי הַחוֹטֵא:
14 אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי־יִרְדֵּה זֶה לְבֵיתוֹ נִצְדָק מִזֶּה כִּי
כָּל־הַמְּרִים נִפְטָו וְשָׁפֵל וְאֲשֶׁר יִשְׁפִילָה יְרוּמָם:
15 וַיְבִיאוּ אֵלָיו גַּם אֶת־הַיְלָדִים לְמַעַן יַגַּע בָּהֶם
וַיִּרְאוּ הַתַּלְמִידִים וַיִּגְעְרוּ בָּם:
16 וַיִּקְרָא אֹתָם וַיִּשׁוּעַ אֵלָיו וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לַיְלָדִים
לְבוֹא אֵלָי וְאַל־תִּמְנְעוּם כִּי לְאֵלֹהִים מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:
17 אֲמֵן אֹמֵר אֲנִי לָכֶם כֹּל אֲשֶׁר לֹא יִקְבֹּל
אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּי־יָבֹא בָּהּ:
18 וַיִּשְׁאַלְהוּ קָצִין אַחַד לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מַה־יִּאֲעֲשֶׂה
וְאֵירֶשׁ חַיֵּי עוֹלָם:
19 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ מַדּוּעַ קָרָאתָ לִי טוֹב אֵין טוֹב
כִּי אִם־אַחַד וְהוּא הָאֱלֹהִים:
20 אֶת־הַמַּצּוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ לֹא תִנְאֵף לֹא תִרְצָח לֹא
תִגְנֹב לֹא־יִתְעַנֶּה עַד שֶׁקָּרַב אֶת־אֲבִיךָ
וְאֶת־אִמְךָ:
21 וַיֹּאמֶר אֶת־כָּל־אֱלֹהִים שְׂמַרְתִּי מִנְעוּרַי:
22 וַיִּשְׁמַע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר עוֹד אַחַת חֲסֵרְתָּ מִכֵּר
אֶת־כָּל אֲשֶׁר־לְךָ וְחָלַק לְעֵנִיִּים וַיְהִי לָךְ אוֹצָר
בְּשָׁמַיִם וּבּוֹא וְלֶךְ אַחֲרָי:
23 וַיְהִי כִּשְׁמֵעוֹ אֶת־זֵאת וַיַּעֲצֵב מְאֹד כִּי־עֲשֵׂה גְדוֹל
הַזֶּה לוֹ:
24 וַיִּרְאֵה יִשׁוּעַ כִּי נִעְצֵב וַיֹּאמֶר כִּמָּה יִקְשָׁה לְבַעֲלִי
נִכְסִים לְבוֹא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
25 כִּי נִקַּל לְגַמֵּל עֹבֵר בְּתוֹךְ־נֶקֶב הַמַּחֲטָה מִבּוֹא עֲשִׂיר
אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
26 וַיֹּאמְרוּ הַשְּׂמִיעִים וּמִי יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק יט

16 וַיָּבֹא הָרְאשִׁיִן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מִנָּה שְׁלָחָה הַבִּיָּא
עֲשֵׂרֶת מְנִיָּם:
17 וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הַטִּיבוֹת לַעֲשׂוֹת הָעֶבֶד הַטּוֹב תַּחַת
אֲשֶׁר הָיִיתָ נֹאמָן בְּמַעַט מִזְעַר הַחַיִּי שְׁלִיט
עַל־עֲשָׂר עֲרִיבִים:
18 וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מִנָּה שְׁלָחָה עֲשָׂה חֲמִשָּׁת
מְנִיָּם:
19 וַיֹּאמֶר גְּסִילָזָה אַרְיֵאתָה הֵנָּה עַל־חֲמִשׁ עֲרִיבִים:
20 וַיָּבֹא הָאֲחֵר וַיֹּאמֶר הַאֵילָה מִנָּה שְׁלָחָה אֲשֶׁר־הִנֵּה
אֶצְלִי צְרוּר בְּסוּדָר:
21 מִיִּרְאֵתִי אַתָּה פִּי אִישׁ קָטָה אַתָּה לָקַח אֶת־אֲשֶׁר
לֹא הִנַּחְתָּ וְקִצַּר אֶת־אֲשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ:
22 וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ עַל־פִּידָה אֲשֶׁר־פָּטָה הָעֶבֶד הִרַע אַתָּה
זָרַעְתָּ פִּי־אֲנִי אִישׁ קָטָה לָקַח אֶת־אֲשֶׁר לֹא הִנַּחְתִּי
וְקִצַּר אֶת־אֲשֶׁר לֹא זָרַעְתִּי:
23 וְלָמָּה לֹא־נָתַתָּ אֶת־כִּסְפִּי לְשִׁלְחָנִי וְאֲנִי בָּבוֹאִי
הָיִיתִי תוֹבֵעַ אוֹתוֹ בְּמַרְבִּית:
24 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִדִּים שָׁם שָׂאוּ מִמֶּנּוּ אֶת־הַמֶּנָּה
וְתָנוּ אֲלֵי־אֲשֶׁר־לוֹ עֲשֵׂרֶת הַמְּנִיָּם:
25 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵינוּ אֲדֹנָינִי נִשְׁלֹו עֲשֵׂרֶת מְנִיָּם:
26 הֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם פִּי כְּלֵי־אִישׁ שִׁישִׁילוֹ וְנִתֵּן לוֹ
וְאֲשֶׁר אֵין לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ:
27 אֲבָל אֶת־אֲנִי הַחֵם אֲשֶׁר מֵאֲסוּנִי מִמְּלֶכֶת עַל־יָדֶיךָ
הַבִּיָּאוּ אִתְּם הֵנָּה וְהִרְגוּ אִתְּם לִפְנֵי:
28 וְיִכַּל לְדַבֵּר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲבֹר לִפְנֵיהֶם וַיַּעַל
זְרוּשָׁלַיִם:
29 וַיְהִי בְּקִרְבּוֹ אֲלֵיבֵית־פַּנְי וּבֵית־הַיְנִי אֲלֵי־הַר הַנִּקְרָא
הַר הַזֵּיטִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתְלַמְּדָיו לֵאמֹר:
30 לָכוּ אֲלֵי־הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִמּוֹלְגוֹ וְהִנֵּה בָּבוֹאֲכֶם שָׁמָּה
וּמִצְאֲתֶם עֵיר אֲסוּר אֲשֶׁר מִיָּמִינוּ לֹא־תִרְכַּב עָלָיו
אָדָם הַתִּירוּ אוֹתוֹ וְהַבִּיאוּ:
31 וְכִי־יֹאמֶר אֲלֵיכֶם אִישׁ לָמָּה תִּתְּרוּהוּ כֹּה תֹאמְרוּ
אֲלֵנוּ יַעַן פִּי הָאֲדוֹן צָרִיד לוֹ:
32 וְיִלְכוּ הַשְּׁלוּחִים וַיִּמְצְאוּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
33 וַיִּתְּרוּ אֶת־הַעֵיר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּעָלְיוֹ לָמָּה זֶה
אַתְּם מִתְּנִיחִים אֶת־הָעֵיר:
34 וַיֹּאמְרוּ הָאֲדוֹן צָרִיד לוֹ:

1 וַיָּבֹאוּ וַיַּעֲבֹר בִּדְיֹחוֹ:
2 וְהַהִיאִישׁ זְפִי שָׂמוֹ וְהוּא מִרְאֵשֵׁי הַמוֹכְסִים
וַעֲשִׂירָה:
3 וַיִּבְקַשׁ לְרִאֵת אֶת־יְשׁוּעַ מִי הוּא וְלֹא יָכַל מִפְּנֵי
הָעַם פִּי־שֹׁפֵל קוֹמָה הִנֵּה:
4 וַיִּקְדֹּם וַיִּרְץ וַיַּעַל עַל־שִׁקְמָה אַחַת לְמַעַן רִאֵת
אוֹתוֹ פִּי־שָׁם וַיִּרְכּוּ אֲשֶׁר יַעֲבֹר־בָּהּ:
5 וַיְהִי כְּאֲשֶׁר בָּא יְשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הוּא וַיִּשְׂא
אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵנוּ זְפִי רַד מִהֵר
כִּי־הַיּוֹם אֲשֶׁב בְּבֵיתְךָ:
6 וַיִּמְהַר וַיִּרַד וַיִּאֲסַפְהוּ בְּשִׁמְחָה:
7 וַיִּלְוֵנוּ כְּלֵי־הָרִאִים לֵאמֹר בָּא לָלוֹן בְּבֵית אִישׁ
חוֹטֵא:
8 וַיַּעֲמֵד זְפִי וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנְנִי אֲדֹנָי
אֶת־מַחְצִית נְכֹסִי אֲנִי נָתַן לְעַנְיִים וְאִם־עֲשִׂיתִי
אִישׁ אֲשִׁיב לוֹ אַרְבַּע־עֶשְׂרִים:
9 וַיֹּאמֶר אֲלֵנוּ יְשׁוּעַ הַיּוֹם הַזֶּה הִנֵּה תְשׁוּעָה לְבֵית הַזֶּה
כְּאֲשֶׁר בְּיָאֲבָרְהֶם גַּם־הוּא:
10 פִּי בָּא בְּיָהֱאָרֶם לְבַקֵּשׁ וְלַהֲוִישִׁיעַ אֶת־הָאֲבָד:
11 וַיְהִי כְּשִׁמְעֵם אֶת־זֵאת וַיִּסְּפוּ וַיִּדְבְּרוּ מִשָּׁל פִּי קָרִב
לִירוּשָׁלַיִם וְהִמָּה חֲשִׁבִים אֲשֶׁר בְּמַהֲרָה תִּגְלָה
מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
12 וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד מִן־הָאֲצִילִים הִלָּךְ אֲלֵי־אֲרָץ
רְחוֹקָה לְקַחְתִּילוֹ מִמְּלָכָה וְלָשׁוּב:
13 וַיִּקְרָא אֲלֵי־עֲשָׂרָה מַעֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם עֲשָׂרָה מְנִיָּם
וַיֹּאמֶר לָהֶם סַחְרוּ בָהֶם עַד בָּאוּ:
14 וּבְנֵי עֵירוֹ שָׂנְאוּ אוֹתוֹ וַיִּשְׁלְחוּ מִלְּאָכִים אַחֲרָיו
לֵאמֹר מֵאֲסוּנוֹ אוֹתוֹ הָאִישׁ מִמְּלֶכֶת עַלְנוֹ:
15 וַיְהִי אַחֲרֵי קַחְתּוֹ אֶת־הַמְּלָכָה וַיִּשְׁבּוּ וַיָּצוּ לְקַרְא
אֶת־הָעֲבָדִים הַחֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֶת־הַכֶּסֶף
לְמַעַן יָדַע מַה־הָרִוּיָה כְּלֵי־אֶחָד בְּמַסְחָרוֹ:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

² ויאמרו אליו אמרנא לנו באיזו רשות אתה עשה את־אלה ומי הוא המתן לך את־הרשות הזאת:
³ ויעז ויאמר אליהם אפי' אני אשאלכם דבר ואמרו לי:
⁴ טבילת יוחנן המשמים היתה אם־מבני אדם:
⁵ וינעצו ויחזו לאמר אם־נאמר מזה־שמים ואמר למה זה לא האמנתם בו:
⁶ ואם־נאמר מבני אדם וסקלנו פליהעם פייברור להם שיזחנן נביא הנה:
⁷ ונענו לא נדענו מאין:
⁸ ויאמר ישוע אליהם גם־אני לא אמר לכם באיזו רשות אני עשה אלה:
⁹ ויעז וידבר אליהעם את־המשל הזה איש אחד נטע פרום ויתגהו בנד פרמים וילך בדרך מרחוק לזמים רבים:
¹⁰ ולמועד שלח עבד אליהפרמים לתתלו מפרי הפרם והפרמים הפהו וישלחהו ריקם:
¹¹ ויסף שלח עבד אחר ויכו גם־אתו ויכוהו וישלחהו ריקם:
¹² ויסף לשלח שלישי וגם־אתו פצעו ויגרשוהו ויזרקהו הוצה:
¹³ ויאמר בעליהפרם מה־אעשה אשלחה את־בני את־ידיי אולי נראו אתו וייראו מפניו:
¹⁴ וכראות אתו הפרמים נועצו ויחזו לאמר זה הוא היוזרש לכו ונהרגהו ויתחילנו הירשה:
¹⁵ ויגרשו אותו אלי־מחוץ לפרם ויחרגהו ועתה מה־יעשה להם בעליהפרם:
¹⁶ נבוא ויאבד את־הפרמים ההם ויתן את־הפרם לאחרים ויהי פשמעם ויאמרו הלילה:
¹⁷ ויבטיבם ויאמר ומה הוא זה הפתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
¹⁸ כל הנפל עליהאבן ההיא ישבר ואת אשר תפל עליו תשחקהו:
¹⁹ ויבקשו ראשי הפהנים והסופרים לשלח־יודם בו בעת ההיא וייראו מפני העם פי נדעו אשר עליהם דבר את־המשל הזה:

³⁵ ויביאהו אלישוע וישליכו את־בגדיהם עליהעז ויפיובו עליו את־ישוע:
³⁶ ובלקתו הציעו את־בגדיהם עליהדרך:
³⁷ ויקרב אלימוך הר הזיתים ויחלו פליהמון התלמידים לשבח את־האלהים בשמחה ובקול גדול על פליהגבורות אשר ראו לאמר:
³⁸ ברוך המלך הפא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרומים:
³⁹ ואנשים מן הפרושים אשר בתוך העם אמרו אליו רבי גער בתלמידך:
⁴⁰ ויעז ויאמר אני אמר לכם אם־אלה נחשו האבנים תזעקה:
⁴¹ ויהי פאשר קרב וירא את־העז ויבך עליה ויאמר:
⁴² לו נדעת גם־את בעוד יומך הנה את־דרך שלומך ועתה נסתר מעיניך:
⁴³ פי הנה נמים באים עלך ושפכו איבך סוללה סביבך והספיד וצרו עלך מפליעבךך:
⁴⁴ וחרסו עד־לארץ אותך ואת־בונך בקרבך ולא־ישארו בך אבן עליאבן עקב אשר־לא נדעת עת פקדתך:
⁴⁵ ויבא אליהמקדש ויחל לגרש משם את המכרים ואת הקונים בו:
⁴⁶ ויאמר אליהם הן פתוב ביתי בית־תפלה ואתם עשיתם אותו מערת פריצים:
⁴⁷ ויהי מלמד במקדש יום יום וראשי הפהנים והסופרים וגם־ראשי העם בקשו לאבדו:
⁴⁸ ולא מצאו מה־לעשות פי כליהעם דבקו אחריו לשמע אתו:

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק כ

¹ ויהי היום והוא מלמד את־העם במקדש ומבשר ויגשו הפהנים והסופרים עסיהזקנים:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה על־פי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

39 וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁים מִן־הַסּוּפְרִים רַבִּי זְפֹה דַבְּרָתִי:
 40 וְלֹא־יִמְצְאוּ עוֹד אֶת־לִבָּם לְשֵׂאל אוֹתוֹ דְבָר:
 41 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ יֹאמְרוּ לְמִשִּׁיחַ שֶׁהוּא בְּיָדְךָ:
 42 וְדוֹד בְּעֵצְמוֹ אָמַר בְּסֵפֶר תְּהִלִּים נְאֻם־יְהוָה
 לְאָדְנִי שֶׁב לִימִינִי:
 43 עַד־אֲשִׁית אִנְיֹכָה הַדָּם לְרַגְלֶיךָ:
 44 הִנֵּה הוּד קָרָא לוֹ אָדוֹן וְאֵיךְ הוּא בְּנִי:
 45 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי־דָוִד בְּאֲזְנֵי כָל־הָעָם:
 46 הִזְכִּירוּ מִן־הַסּוּפְרִים הַחֲפָצִים לְהַתְּחַלֵּף עֲטוּפֵי
 טְלִית וְאַהֲבִים שֵׁשׁ־אֶלֹו בְּשִׁלּוּמָם בְּשׂוֹקִים
 וְלִטְבֹּת רֵאשִׁינִים בְּבִתִּי כְּגִסְיוֹת וְלִהְסֵב רֵאשִׁינִים
 בְּסַעֲוֹדוֹת:
 47 הַבְּלָעִים אֶת־בִּתִּי הַאֲלֻמְנוֹת וּמֵאֲרִיכִים בַּתְּפִלָּתָם
 לְמִרְאֵה עֵינַיִם הִמָּה מִשְׁפָּט גְּדוֹל יֹתֵר מֵאֵד
 וְשִׁפְטוֹ:

הַבְּשׂוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי לוקס פָּרָק כֹּא

1 וַיִּבֹט וַיִּרָא אֶת־הַעֲשִׂירִים מְשִׁימִים אֶת־יַדְבּוֹתָם
 בְּאֲרוֹן הָאוֹצָר:
 2 וַיִּרָא גַם־אֲלֻמְנָה עֲנִיָּה נִתְּנָת בּוֹ שְׁתֵּי פְרוֹטוֹת:
 3 וַיֹּאמֶר אֲמַת אַגִּיד לָכֶם פִּי הַאֲלֻמְנָה הָעֲנִיָּה הַזֹּאת
 נִתְּנָה יוֹתֵר מִכֶּלֶם:
 4 פִּי כָל־אֵלֹה הַתְּנַדְּבוּ לַאֲלֹהִים מִהַעֲדָף שְׁלָחָם וְהִיא
 מִמְּחִסּוֹרָה נִתְּנָה אֶת־כָּל־אֲשֶׁר הָיָה לָהּ לְמַחְיָה:
 5 וַיְהִי בְּאֲמָרָם לְמַקְדָּשׁ שֶׁהוּא מְהֻדָּר בְּאַבְנֵי־נֶפֶת
 וּבַמִּתְּנָגוֹת וַיֹּאמֶר:
 6 אַת אֲשֶׁר אַתֶּם רֵאִים הִנֵּה זְמַיִם בָּאִים וְלֹא
 תִּשְׂאָר אֶבֶן עַל־אֶבֶן אֲשֶׁר לֹא תִתְּפָרֵק:
 7 וַיִּשְׁאֲלֵהוּ לֵאמֹר רַבִּי מִתִּי אִפּוּא תִּתְּנֵה זֹאת וּמָה
 הוּא הָאוֹת לַעֲת הַיּוֹתָהּ:
 8 וַיֹּאמֶר רְאוּ פִּי־יָתְעוּ אֶתְכֶם פִּי רַבִּים יָבִאוּ בְּשִׁמִּי
 וְאָמְרוּ אֲנִי הוּא וְהָעֵת קָרוּבָה וְאַתֶּם אֲלֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם:

20 וַיִּשְׁלַחוּ מֵאֲרָבִים מִתְּחַפְּשִׁים כְּהַלְכִי
 תָם לְמַעַן וְלִפְדוֹ אוֹתוֹ בְּדָבָר לְהַסְגִּירוֹ אֲלֵיהֶם־יִרְדָּה
 וּבְיַד הַחֲגֻמּוֹן:
 21 וַיִּשְׁאֲלֵהוּ לֵאמֹר רַבִּי יָדַעְנוּ פִּי גְכוּנָה תִּדְבֹר
 וְתִלְמַד וְלֹא־תִשָּׂא פָנָיִם פִּי בְּאֲמַת מוֹרָה אֶתָּה
 אֶת־יִרְדָּה אֲלֵהִים:
 22 הַמֶּתֶר לָנוּ לְתַתִּימַס לְקִיסָר אִם־לֹא:
 23 וַיַּדַּע אֶת־נִכְלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לָהֶם:
 24 מַה־תִּנְסוּנִי הָרְאוּנִי דִינְךָ הַצּוֹרֵה וְהַמְּכַתֵּב אֲשֶׁר
 עָלָיו שְׁלִימֵי הָם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ שְׁלִי־קִיסָר:
 25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכֵן תִּנּוּ לְקִיסָר אֶת־אֲשֶׁר לְקִיסָר
 וְלַאֲלֹהִים אֶת־אֲשֶׁר לַאֲלֹהִים:
 26 וְלֹא זָכְלוּ לְלַכְדוֹ בְּדָבָר לִפְנֵי הָעָם וַיִּתְּמָהוּ
 עַל־מַעֲגָהוּ וַיִּחְרִישׁוּ:
 27 וַיִּקְרְבוּ אַנְשֵׁים מִן־הַצִּדוּקִים הָאֹמְרִים אִין תַּחֲתִית
 הַמֵּתִים וַיִּשְׁאֲלֵהוּ לֵאמֹר:
 28 מוֹרָה מִשָּׁה פָּתַב לָנוּ פִּי זְמוּת אַח בַּעַל אֲשָׁה
 וּבָנִים אִי־לֹו וְלָקַח אַחֵיו אֶת־אֲשֶׁתוֹ וְחָקִים זָרַע
 לְאַחֵיו:
 29 וְהִנֵּה הִינּוּ שְׁבַעַה אַחִים וְהִרְאִישׁוּן לָקַח אֲשָׁה וַיִּמַּת
 וּבָנִים אִין לֹו:
 30 וַיִּקַּח אֶתָּה הַשָּׁנִי וַיִּמַּת גַּם־יְהוּא לֹא־בָנִים:
 31 וַיִּקַּח אֶתָּה הַשְּׁלִישִׁי וּבְדָבָר הַזֶּה עֲשׂוֹ אַרְי־הַשְּׁבַעַה
 וְלֹא־יְהִיחוּ בָנִים וַיִּמּוּתוּ:
 32 וּבְאֶהֱרֹנָה מִתָּה גַם־יְהִיאֲשָׁה:
 33 וְהִנֵּה בַת־חַיִּית הַמֵּתִים לָמִי מִהֶם תִּתְּנֵה לְאֲשָׁה
 כִּי־יִהְיֶה לְשִׁבְעָה לְאֲשָׁה:
 34 וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה יִשְׂאוּ
 נָשִׁים וְתִנְשְׂאָנָה:
 35 וְהַזְּכִיִּים לְעוֹלָם הַבָּא וְלַתַּחֲתִית הַמֵּתִים לֹא־יִשְׂאוּ
 נָשִׁים וְלֹא תִנְשְׂאָנָה:
 36 פִּי לֹא־יִזְכְּלוּ לְמוֹת עוֹד פִּי שְׁוִיִּים הֶם לְמַלְאָכִים
 וּבְנֵי אֲלֹהִים הִמָּה בְּהִיּוֹתָם בְּנֵי הַתְּקוּמָה:
 37 וְגַם־מִשָּׁה רְמוֹז בְּסִנָּה שִׁיקוּמוֹ הַמֵּתִים בְּקִרְאוֹ
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 38 וְהָאֲלֹהִים לֹא אֱלֹהֵי הַמֵּתִים הוּא פִּי אִם־אֱלֹהֵי
 הַחַיִּים פִּי כָלֶם חַיִּים לֹו:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

29 וידבר אליהם במשל לאמר ראו אתהתאנה ואת פליהעצים:
30 כיתראו אתם מוציאים אתפרחם הלא ידעתם כי קרב הקניץ:
31 כן גםאתם בהיות אלה לנגדכם דעו כי קרובה מלכות האלהים:
32 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד פנייהו פליאלה:
33 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון:
34 רק השמרו לכם פן יקבד לבבכם במשחה ובשפרון ובדאגות המחנה ובא עליכם היום ההוא פתאם:
35 כי כמויפח יבוא על פליהישבים עליפני כליהארץ:
36 לכן שיקרו בכליעת והתפללו למען תעצרויכה להמלט מפליאלה העתידות לבוא והתניצבתם לפני בדיהאדם:
37 ויהי מלמד יומם במקדש ובלילה יצא אליההר הוא הר הזיתים ללון:
38 וכליהעם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותו:

הבשורה הקדושה עליפי לוקס פרק כב

1 ויקרב חג המצות הוא חג הפסח:
2 וראשי הפחנים והסופרים מבקשים איך יתקנהו כי יראו מפני העם:
3 והשפן נכנס ביהודה הנקרא אישקריות והוא אחד משנים העשר:
4 וילך ויועץ עםראשי הפחנים והשרים איך ימסרנו בידם:
5 וישמחו ויאחו לתתילו כסף:
6 ויבטח אתם ויבקש תואנה למסרו אליהם בסתר ולא בפני הקמון:

9 ובשמעכם מלקמות ומהומות אליהתחתו כי היו תהיהזאת לראשונה אדועוד קץ למועד:
10 ויסף דבר אליהם לאמר גוי עליגוי יקום וממלכה עליממלכה:
11 והנה רעש גדול פה וכה ורעב ודבר וגסימונאים ואתות גדלות מדיהשמים:
12 ולפני כליאלה ישלחו בכם אתידיהם וירדפו וימסרו אתכם לבתי כנסיות ואלבתי כלאים ותובאו לפני מלכים וגנדיים למען שמי:
13 והיתהזאת לכם לעדות:
14 עליפן שימו לבבכם לבלתי היות דאגים במה תעטדקו:
15 כי אנכי נתן לכם פה והכמה אשר לאיוכלו לעמוד לפניו וידבר נגדה פלימתקוממכם:
16 וגםיתמסרו עליידי יולדיכם ואהיכם וקרוביכם ורעיכם ונמיתו מכם:
17 והייתם שנואים לכליארם למען שמי:
18 אף לאיפל משערת ראשכם ארצה:
19 בתוחלתכם קנו לכם את נפשותיכם:
20 וכאשר תראו מחנות סובבים אתירושלים דע תדעו כי קרב הרבנה:
21 אז נוסו אנשי יהודה אליההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר בפרוזות אליבואו בה:
22 כיומי נקם המה למלאת פליהפתוב:
23 ואוי להרות ולמיניקות בימים ההם כי תהנה צרה גדולה בארץ וקצר עליהעם הזה:
24 ונפלו לפיחרב והגלו אליפליהגוים והיתה ירושלים מרמס לגוים עד אשר ימלאו עתות הגוים:
25 והיו אתות בשמש ובירח ובכוכבים ועליהארץ מצוקה לגוים ומבוכה מהמית הים ומשבריו:
26 וימוגו בנייהאדם מאימה ומחרדת הבאות עליפליהארץ פייחילי השמים תמוטטו:
27 ואז יראו אתיפדיהאדם בא בענן בגבורה ובקבוד רב:
28 וכהחל הדברים האלה לבוא התעוררו וישאו ראשיכם פיקרבה גאלתכם:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

27 פי מי הגדול המסב או המשרת הלא המסב ואני
הנני בתוככם כמו המשרת:
28 ואתם הם העמדים עמי עדיעתה בנסיונותי:
29 לכן אני מנחיל אתכם המלכות כאשר הנחילני
אבי:
30 למען תאכלו ותשתו עלישלהני במלכותי
וישבתם עליפסאות לשפט אתישנים עשר שבטי
ישראל:
31 ויאמר הארון שמעון שמעון הנה שאל לו
השטן לזרות אתכם פחטים:
32 ואני התפללתי בעדך אשר לאיתכלה אמונתך
ואתה כאשר תשוב בתשובה חזק אתי אחיד:
33 ויאמר אליו אדני הנני נכון ללכת אתך גם לבית
האסורים גם למות:
34 ויאמר אני אמר לך פטרס לא יקרא תרגל
היום עד פייכחשת בי שלש פעמים לאמר לא
ידעתי:
35 ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בליכיס
ותרמיל ונעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו
כל:
36 ויאמר אליהם אכן עתה אשרילו כיס נשאהו וכן
גם את התרמיל ואשר אנדילו הוא ימפר
אתי בגדו ויקנה הרב:
37 פייאמר אני לכם שיצריך עוד שימלא בי הפתוב
הזה ואתיפשיעים נמנה פי גסיהפתוב עלי בא
עדיקצו:
38 ויאמרו אדנינו הנהיפה שתי חרבות ויאמר
אליהם די:
39 ויצא וילך פיום פיום אליהר הזיתים וילכו אחריו
גםיתלמידיו:
40 ויבא אליהמקום ויאמר אליהם התפללו שלא
תבאו לידי נסיון:
41 והוא נפרד מהם הרחק פקלע אבן ויקרע
עליברקניו ויתפלל לאמר:
42 אבי אסיתרצה להעביר מעלי אתיחפוס הזאת
אך אליהי כרצוני פי אסיכרצונך:
43 וירא אליו מלאך מזהשמים ויחזקוהו:

7 ויבא יום המצות אשר יזבחו הפסח:
8 וישלח אתיפטרוס ואתיוהנן לאמר לכו וחקינו
לנו אתיחפסח ונאכלה:
9 ויאמרו אליו איפה תחפץ ונכין אותו:
10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע
אתכם איש נשא צפחת מים לכו אחריו
אליהפית אשר יבוא בו:
11 ואמרתם אליבעל הבית פה אמרילך הרב איה
המלון אשר אכלהישם אתיחפסח עםיתלמידיו:
12 והוא יראה אתכם עליה גדולה מצעה שם
תכינו:
13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם ויכינו
אתיחפסח:
14 ויהי כאשר הגיעה השעה ויסב הוא וישניםיעשר
השליחים אתו:
15 ויאמר אליהם נכסף נכספתי לאכל אתכם
אתיחפסח הנה לפני ענותי:
16 פייאמר אני לכם לא אכל אותו עוד עד
פיימלא במלכות האלהים:
17 ויקח אתיחפוס ויקרד ויאמר קחו אתה וחקליו:
18 פייאמר אני לכם שתה לא אשתה מעתה מפרי
הגפן עד פייבוא מלכות האלהים:
19 ויקח אתיחפוס ויקרד ויבצע להם ויאמר
זה גופי הנתן בעדכם זאת עשו לזכרי:
20 וכן גם אתיחפוס אחר הסעודה לאמר זו הפוס
היא הברית החדשה בדמי הנשפך בעדכם:
21 אך הנה ידיחמסר אותי אתי עליהשלחן:
22 פי הן בזהאדם הלך כאשר נחרץ עלי אבן אוי
לאיש החוא אשר עלידו ימסר:
23 והם החלו לחקר איש אתיעהו מיהוא זה מהם
אשר נעשהזאת:
24 וגםימריבה היתה בניניהם מי יחשב הגדול בהם:
25 ויאמר אליהם מלכי הגוים רדים בהם ושלטיהם
עשי חסד וקרא להם:
26 ואתם לא יכן פי הגדול בכם יהנה כצעיר
והמנהיג במשרת:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

61 ויפן האָדון ויבט אליפטרס ויזפר פטרס
אתיךבר האָדון אשר דבר אליו לאמר פטרם
וקרא התרגל תכחטיבי שלש פעמים:
62 ויצא פטרס החוצה ויקרר בכני:
63 והאנשים אשר אחזו אתי ישוע התעללו בו
ויקהו:
64 ונחפו אתראשו וקהו עליפניו וישאלהו לאמר
הנבא מי הוא המפה אותך:
65 ועוד גרופים אחרים הרבו עליו:
66 ובהיות הבקר נקהלו זקני העם וראשי הכהנים
והסופרים ויעלהו לפני סנהדרין שלהם ויאמרו
אם המשיח אתה הגדילנו:
67 ויאמר אליהם אם יאגיד לכם לא תאמינו:
68 ואם יאשאל לאיתשיבו דבר ולא תשלונו:
69 אבל מעתה ועתה בזה האדם ישב לימין גבורת
הקאליהם:
70 ויאמרו כלם האתה אפוא הוא בזה האלים
ויאמר אליהם אתם אמרתם פייאני הוא:
71 ויאמרו מהילנו עוד לבקש עדים הלא באזינו
שמענוה מפיו:

הבשורה הקדושה עליפי לוקס פרק כג

1 ויקם פליקהלם ויוליכהו אליפילטוס:
2 ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר אתיזה מצאנו
מסית אתהעם ומנע אותו מתת מס לקיסר
באמרו פי הוא מלך המשיח:
3 וישאלהו פילטוס לאמר האתה מלך היהודים
ויעז ויאמר אתה אמרת:
4 ויאמר פילטוס אליראשי הכהנים ואלהמוז העם
לאימצאתי אשמה באיש הזה:
5 וחס התאמצו לדבר מדיח הוא אתהעם בלמדו
בכליהודה החל מזיהגליל ועדיהנה:

44 והבלימות באו עליו ויוסף להתפלל בחזקה ותהי
ועתו פנטפי דם ירדים לארץ:
45 ויקם מהתפלל ויבא אליהתלמידים וירא והנם
ישנים מיןז:
46 ויאמר אליהם למה תישנו קומו והתפללו שלא
תבאו לידי גסיון:
47 ועודנו מדבר והנה המוז עם ואחד משנים העשר
הנקרא יהודה הלף לפניהם ויקרב אלי ישוע
לנשקלו:
48 ויאמר אליו ישוע יהודה הבנשיקה אתה מוסר
אתי בזה האדם:
49 והאנשים אשר אתו ראו את אשר יהנה ויאמרו
אליו אדנינו הנפה בקרב:
50 ויה אחד מהם אתיעבד הפחז הגדול ויקצץ
אתאזנו הימנית:
51 ויעז ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויעז באזנו
ויקפאהו:
52 ויאמר ישוע אל ראשי הכהנים ושרי המקדש
והזקנים אשר באו עליו לאמר פצאת עליפריץ
וצאתם עלי בחרבות ובמקלות:
53 ואנכי הייתי עמכם במקדש יום ויום ולא ישלחתם
ידכם בי ואולם זאת שעתכם וזה שלטון החשך:
54 ויתפסו אותו ויוליכהו ויביאהו בית הפחז הגדול
ופטרס הלף אחריו מרחוק:
55 ויהי פייבערו אש בתוף החצר וישבו יחדו וישב
גם פטרס בתוכם:
56 ותראהו שפחה אחת יושב נגד האור ותבטיבו
ותאמר גסיה הזה עמו:
57 ויכחטיבו ויאמר אשה לא ידעתיו:
58 ועוד מעט ויראהו איש אחר ויאמר גם אתה
מהם ויאמר פטרס בזה אדם לא מהם אנכי:
59 ואחריו עבר פשעה אחת טען איש אחר לאמר
אמנם גסיה הזה עמו פייגלילי גסיהוא:
60 ויאמר פטרס בזה אדם לא ידעתי מה אתה אמר
ועודנו מדבר והתרגל קרא:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

24 וַיְהִי כַּשְׁמֹעַ פִּילְטוֹס אֶת־שֵׁם הַגָּלִיל וַיִּשְׁאַל
25 אִם־הוּא אִישׁ גָּלִילִי:
וַיַּאֲזֶר לָהֶם אֶת־הַתְּהוֹמָה בְּבֵית הָאֲסוּרִים
עַל־דְּבַר־מָרְדָּן וְרָצַח אֶת אֲשֶׁר שָׂאוֹ וְאֶת־יִשׁוּעַ
26 קָתָן לָהֶם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּרָצוֹנָם:
וְכַאֲשֶׁר הוֹלִיכֵהוּ מִשָּׁם וַיַּחְזִיקוּ בְּאִישׁ אֶחָד הַבָּא
מִן־הַשָּׂדֶה וַשְּׂמוּ שְׁמֵעוֹן אִישׁ קוֹרִינִי וַיִּשְׂמֵנוּ עָלָיו
אֶת־הַצְּלוּב לְשֵׂאת אַחֲרָיו יִשׁוּעַ:
27 וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו הַמּוֹן עִם־דָּבָר וְהַמּוֹן נָשִׂים וְהַנָּחָה
סִפְרוֹת וּמְקוֹנְנוֹת עָלָיו:
28 וַיִּפֶן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם
אֲלֵי־תִבְכְּיֶנָּה עָלַי כִּי־עַל־נִפְשָׁכֶן בְּכִינָה וְעַל־בְּגִידֶיכֶן:
29 כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְאָמְרוּ אֲשֶׁרֵי הַעֲקֻרוֹת וְאֲשֶׁרֵי
הַמַּעֲיָנִים אֲשֶׁר לֹא יִלְדוּ וְאֲשֶׁרֵי הַשָּׂדִים אֲשֶׁר לֹא
הַיִּנְיָקוּ:
30 אַז יֹאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְּפִלִים נִפְלוּ עָלֵינוּ וְאֲלֵיהֶם הַנְּבָעוֹת
כִּפְסוּנוֹ:
31 כִּי אִם־כִּכָּה נַעֲשׂוּ בְּעֵז הַלֶּחֶם מִהַיַּעֲשֶׂה בְּיָבֵשׁ:
32 וְגַם־יִשְׁנִים אַחֲרֵיהֶם אֲנִשֵׁי רִשְׁעֵי מוֹצְאִים לַמּוֹת
אֲתוֹ:
33 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אֲלֵיהֶם הַנְּקִרָא גִלְגָּלְתָא
וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ שָׁם וְאֶת־אֲנִשֵׁי הַרְשָׁעֵי אֶחָד מִיַּמֵּינוּ
וְאֶחָד מִשְׂמָאלוֹ:
34 וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲבִי סֵלַח לָהֶם כִּי אֵינֶם יָדְעִים מָה
הֵם עֹשִׂים וַיַּחֲלֶקוּ בְּגִדָיו לָהֶם וַיִּפִּילוּ גֹדְרָל:
35 וְהָעָם עִמָּד וְרָאָה וַיִּלְעִיגוּלָיו הַשָּׂדִים לֵאמֹר
אֶת־אֲחֵרֵיהֶם הוֹשִׁיעַ יוֹשֵׁעֵנָּה נִפְשׁוֹ אִם־הוּא
הַמְּשִׁיחַ בְּחֵיר הָאֱלֹהִים:
36 וַיַּחֲתְלוּ בּוֹ אֲנִשֵׁי הַצְּבָא וַיִּגְשׂוּ וַיִּבְיֵאוּ לוֹ חֶמְצָה:
37 וַיֹּאמְרוּ אִם־אֵתָּה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים הוֹשִׁיעַ
נִפְשָׁךְ:
38 וְגַם־מִכְתָּב הָיָה מִמַּעַל לוֹ בְּכַתָּב וְנִי וְרוֹמִי וְעַבְדֵי
זֶה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:
39 וְאֶחָד מֵאֲנִשֵׁי הַרְשָׁעֵי הַתְּלוּיִם גִּדַּף אֹתוֹ לֵאמֹר
הֲלֹא אַתָּה הַמְּשִׁיחַ הוֹשִׁיעַ עַצְמָךְ וְאֲתָנוּ:
40 וַיַּעַן הָאֲחֵר וַיִּגְעַר־בּוֹ לֵאמֹר הֲלֹא תִירָא
אֶת־הָאֱלֹהִים כִּי עָנְשׁוּ עֲנִשְׁךָ:

6 וַיְהִי כַּשְׁמֹעַ פִּילְטוֹס אֶת־שֵׁם הַגָּלִיל וַיִּשְׁאַל
אִם־הוּא אִישׁ גָּלִילִי:
7 וְכַאֲשֶׁר יָדַע כִּי־מִמְּשִׁלַּת הוֹרְדוֹס הוּא שָׁלַח
אֶל־הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר הָיָה גִבִּיהוּא בִּירוּשָׁלַיִם בְּיָמָיו
הָאֵלֶּה:
8 וַיִּשְׂמַח הוֹרְדוֹס עַד־מָאֵד פְּרֹאוֹתוֹ אֶת־יִשׁוּעַ כִּי
מִיָּמִים רַבִּים הִתְאַוָּה לְרֹאֵת אֹתוֹ כִּי־שָׁמַע
אֶת־שְׁמֵעוֹ וַיִּקַּח לְרֹאֵת אֹתוֹ אֲשֶׁר נַעֲשָׂה:
9 וַיָּרֶב לְשָׂאֵל אֹתוֹ וְהוּא לֹא־הִשִּׁיב אֹתוֹ דְּבַר:
10 וַיַּעֲמֵדוּ רֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים וַיַּתְחִיקוּ לְדַבֵּר
עָלָיו שִׁטְוֵנָה:
11 וַיִּבְזֶה אֹתוֹ הוֹרְדוֹס הוּא וְצַבָּאוֹתָיו וַיַּחֲתְלוּ־בּוֹ
וַיִּלְבַּשׂ אֹתוֹ בְּגַד זָהוּרִית וַיִּשְׁלַחֵהוּ אֶל־פִּילְטוֹס:
12 בַּיּוֹם הַהוּא נַעֲשׂוּ פִּילְטוֹס וְהוֹרְדוֹס אֲהָבִים זֶה
לְזֶה כִּי לִפְנֵים אֵיבָה בֵּינֵיהֶם:
13 וַיִּקְרָא פִּילְטוֹס אֶת־רֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְאֶת־הַשָּׂרִים
וְאֶת־הָעָם:
14 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבֵּאתֶם לִפְנֵי אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה
כְּמִסִּית אֶת־הָעָם וְהִנֵּה אֲנִכִי חֹקֵרְתִּי לַעֲיִינֵיכֶם
וְלֹא מִצָּאתִי בְּאִישׁ הַזֶּה כְּלִיאֲשָׁמָה מִן־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר אַתֶּם טוֹעֵנִים אֹתוֹ:
15 וְגַם־הוֹרְדוֹס לֹא מִצָּא כִּי הִשִּׁיבוּ אֵלָיו וְהִנֵּה
אִיזִי־חִטָּא מְוֹת לְאִישׁ הַזֶּה:
16 עַל־כֵּן אֲנִסְרֵנוּ וְאֲתִירְנוּ:
17 וְלוֹ הָיָה לְהַתִּיר לָהֶם הַבּוֹשׂ אֶחָד בְּיָמֵי הַחַג:
18 וַיִּצְעֲקוּ כָּל־הַמּוֹנִים וַיֹּאמְרוּ הִסֵּר אֶת־זֶה וְהַתִּיר לָנוּ
אֶת בְּרֵאֲבָא:
19 וְהוּא הָיָה אֲסוּר בֵּית הַכְּלָא עַל־דְּבַר מָרְדָּן
אֲשֶׁר־נִהְיָה בְּעֵיר וְעַל־דְּרָצָה:
20 וַיִּסַּף פִּילְטוֹס וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי חָפֵץ לְהַתִּיר
אֶת־יִשׁוּעַ:
21 וְהַמָּה קָרְאוּ לֵאמֹר הַצְּלוּב אֹתוֹ הַצְּלוּב:
22 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית מָה עֲשֶׂה זֶה רְעָה
כְּלִי־מִשְׁפַּט מְוֹת לֹא־מִצָּאתִי בּוֹ עַל־כֵּן אֲנִסְרֵנוּ
וְאֲתִירְנוּ:
23 וַיִּפְצְרוּ בּוֹ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּבְקְשׂוּ אֲשֶׁר יַצְלֵב וַיַּחֲזִקוּ
קוֹלָם וְקוֹל רֵאשֵׁי הַכְּהֻנִּים:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

הבשורה הקדושה

עליפי לוקס

פרק כד

1 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אליהם
ותביאנה אתיהסמים אשר הכינו ועמקו נשים
אחרות:
2 ותראנה והנה האבן גדולה מזהקבר:
3 ותבאנה אליהם ולא מצאו אתיהנות האבן
ישוע:
4 ויהי הנה נבכות עליהם והנה שני אנשים
עמדו עליהם ולבושיהם מזהירים:
5 ויפל פחד עליהם ותשתחוונה פניהם ארצה ויאמרו
אליהם מהתבשטנה אתיהי בינ המתיים:
6 איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אליכן
בעודנו בגליל לאמר:
7 כי צריך בזה האדם להמסר לידי אנשים חסאים
ולהצלב וביום השלישי קום יקום:
8 ותזכרנה את דבריו:
9 ותשבנה מזהקבר ותזכרנה את פליהדברים האלה
לעשתי העשר ולכליהנשיארים:
10 ואלה הן אשר הגידו אליהשליחים אתיהדברים
האלה מרים המגדלית וזקנה ומרים אם יעקב
והאחרות:
11 ודבריהן היו כדבריהן בעיניהם ולא האמינו
להן:
12 ויקם פטרוס וירץ אליהם וישקף ולא ידאח כי
אם התכריכים מנחים שם וישב למקומו
משותמם עליאשר נהנה:
13 והנה שנים מהם היו הלכים בעצם היום הזה
אליפסר אחד הרחק מירושלים פששים ריס
ושמו עמאוס:
14 והם נדברו איש אלדעהו עליפליהקרות האלה:
15 ויהי הם מדברים ומתופחים יחד והנה ישוע
עצמו נגש וילך אתם:
16 ועיניהם אחוזות ולא יפירוהו:

41 והנה אנהנו כמשפט פי לקחנו כגמול קדינו
והאיש הזה לא עשה מאומה רע:
42 ויאמר אלישוע זכרנינא אדני בבאך
במלכותך:
43 ויאמר ישוע אליו אמן אמר לך כי היום
תהנה עמדי בגזעך:
44 ויהי פשעה הששית והגהישה עליפליהארץ עד
השעה התשיעית:
45 ויהי השמש ופרכת ההיכל נקרעה לשנים
קרעים:
46 ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר אבי בנך אפקיד
רוחי ויהי פכלותו לדבר ויפח נפשו:
47 וירא שריהמאה את אשר נהנתה ונתן כבוד
לאלהים ויאמר אכן האיש הזה צדיק הנה:
48 וכליהמוז העם אשר התאספו לראות המראה
הזה בהביתם אליפליאשר נעשה תופפו עלילבם
וישובו:
49 וכליהמדעיו עמדו מרחוק וגםיהנשים אשר הלכו
אתו מזהגליל ועיניהן ראות אתיהאלה:
50 והנה איש ושמו יוסף והוא מזהיעצים איש טוב
וצדיק מזהירמתיים עיר היהודים:
51 אשר לאינטה אחרי עצתם ופעלם והוא מחפה
למלכות האלהים:
52 ויגש אליפילטוס וישאל ממנו את גוית ישוע:
53 ויורד אתה ויכרכה בסדינים וישמיה בקבר הצוב
בסלע אשר ערך לא הושם יבו אדם:
54 והיום ערב שבת והשבת הגיעה:
55 ומזהנשים אשר באו אתו מזהגליל הלכות
אחרי ותראנה אתיהקבר ואת אשר הושם יבו
גויתו:
56 ותשבנה ויכינו סמים ומרקחות ובשבת שבתו
כמצוה:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידו החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

33 וַיִּקְרָאוּ בְּשֵׁעָה הַחַיָּא וַיָּשׁוּבוּ דְרוּשָׁלַיִם וַיִּמְצְאוּ
אֶת־עֲשָׂתֵי הָעֶשְׂרִי וְאֶת־אֲשֶׁר אִתָּם וְהֵם נִקְהָלִים
יְחָד:
34 וַאֲמַרִים אֲכַן קָם הָאֲדֹנָן מִזִּיהֲמַתִּים וְנִרְאָה
אֶל־יִמְעוּזָן:
35 וַיִּסְפְּרוּ גַם־הֵם אֵת אֲשֶׁר קָרָם בְּדֶרֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר
הִפְרִיחוּ בְּבַצִּיעַת הַלְחָם:
36 עוֹדָם מְדַבְּרִים כְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁוַע עַצְמוֹ עִמָּד
בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁלוֹם לָכֶם:
37 וְהִמָּה חֲתוּ וְנִבְעַתוּ וַיִּחְשְׁבוּ כִּי־רוּחַ הֵם רֹאִים:
38 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה־לָּכֶם כִּי תִפְחָלוּ וְלָמָּה תִעְלֶינָה
מִחֲשָׁבוֹת בְּלִבְכֶם:
39 רְאוּ אֶת־יְדֵי וְאֶת־רַגְלֵי כִּי אֲנִכִי הוּא מִשְׁשׁוֹנֵי
וְרֹאִו כִּי רוּחַ אֵין לוֹ בְּשֶׁר וְעֲצָמוֹת פֶּאֲשֶׁר אִתָּם
רֹאִים בֵּי:
40 וַיְהִי פֶּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִרְאָה אִתָּם
אֵת יְדָיו וְאֵת רַגְלָיו:
41 וְהֵם עוֹד לֹא הֶאֱמִינוּ מִשְׂמִיחָה וַיִּתְמָחוּ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם הַיִּשְׁתַּלְּכֶם פֹּה אֲכַל:
42 וַיִּתְּנוּ לוֹ חֲתִיכַת דָּג צָלוּי וּמַעֲט צוּף דְּבָשׁ:
43 וַיִּקַּח וַיֹּאכַל לַעֲיִנֵיהֶם:
44 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֶּה הֵם הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֲלֵיכֶם בְּעוֹד הַיּוֹתֵי עִמָּכֶם כִּי הִמְלֵא וּמְלֵא
פְּלִיחָתוֹב עָלַי בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וּבְנִבְיָאִים וּבְתַהֲלִים:
45 אַז פָּתַח אֶת־לִבָּם לְהִבִּין אֶת־הַכְּתוּבִים:
46 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כִּן כְּתוּב וְכִן נִגְזַר אֲשֶׁר יַעֲנֶה
הַמְּשִׁיחַ וַיִּקְוֹם מִזִּיהֲמַתִּים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי:
47 וְאֲשֶׁר תִּקְרָא בְּשֵׁמוֹ תִּשׁוּבָה וְסִלִּיחַת הַחַטָּאִים
בְּכָל־הַגּוֹיִם הַחַל מִירוּשָׁלַיִם:
48 וְאַתֶּם עַד־י הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
49 וְהִנְנִי שׁוֹלַח לָכֶם אֵת הַבְּטָחַת אָבִי וְאַתֶּם שָׁבוּ
בְּעִיר דְרוּשָׁלַיִם עַד כִּי־תִלְבְּשׁוּ עוֹ מִמְרוֹם:
50 וַיּוֹצִיאֵם אֶל־מַחוּץ לְעִיר עַד־יבִית הַיְנִי וַיִּשָּׂא
אֶת־יְדָיו וַיְבָרְכֶם:
51 וַיְהִי בְּבָרְכוֹ אִתָּם וַיִּפְרַד מֵעֲלֵיהֶם וַיִּנְשָׂא
הַשְּׂמִימָה:

17 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתָּם
נִשְׂאִים וְנִתְנִים בָּהֶם יְחָדוּ בְּדֶרֶךְ וַיַּעֲמִדוּ וּפְנִינָהֶם
זַעֲפִים:
18 וַיַּעַן אֶחָד מֵהֶם וַיִּשְׁמוּ קְלִיפָס וַיֹּאמֶר אֲלָיו הֲאִתָּה
לְבַדָּךְ גָּר בִּירוּשָׁלַיִם וְלֹא יָדַעְתָּ אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
בְּתוֹכָה בַּיָּמִים הָאֵלֶּה:
19 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמָה הִיא וַיַּגִּידוּ אֲלָיו מַעֲשֵׂה יִשׁוּעַ
הַנְּצָרִי אֲשֶׁר הָיָה אִישׁ נְבוֹיא גְבוּר בַּפֶּעַל וּבְאִמֶּר
לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וּלְפָנָי כְּלִי־הַעֵם:
20 וְכַתְּנֵינוּ הַגְּדוּלִים וְנִקְנֵינוּ הַסְּגִירָהוּ לְמִשְׁפַּט־מּוֹת
וַיַּעֲלֶבְהוּ:
21 וְאַנְחֵנוּ קִינֵנוּ כִּי זֶה־הוּא הַעֲתִיד לְגַאֲלֵ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה זֶה שְׁלֹשֶׁת יָמִים הַיּוֹם מָאָז נַעֲשׂוּ אֵלֶּה:
22 אֲלֹא שְׁגַם־נִשִּׁים מִקְרַבְנוּ הַחֲרִידְנוּ אֲשֶׁר־קִדְמוּ
בְּבַקֵּר לְבָא אֶל־הַקְּבֵר:
23 וְלֹא מִצְאוּ אֶת־יְנִוְתוֹ וְתִבְאָנָה וְתַגְּדָנָה כִּי רְאוּ
גַם־מִרְאָה מִלְּאֲכִים הָאֲמַרִים כִּי־הוּא הִי:
24 וַיִּלְכוּ אֲנָשִׁים מִשְׁלָנוּ אֶל־הַקְּבֵר וַיִּמְצְאוּ פֶּאֲשֶׁר
אָמְרוּ הַנְּשִׁים וְאוֹתוֹ לֹא רְאוּ:
25 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּי חֲסְרֵי דַעַת וְכַבְּדֵי לֵב מִהֲאֲמִין
בְּכָל אֲשֶׁר־דִּבְרוּ הַנְּבִיאִים:
26 הֲלֹא עַל־הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְסַבֵּל אֶת־כְּלִי־אֵת וּלְהַכְּנֵס
בְּכַבּוּד:
27 וַיַּחַל מִמֹּשֶׁה וּמִכָּל־הַנְּבִיאִים וַיְבַאֵר לָהֶם
אֶת־פְּלִיחָתוֹבִים הַנְּאֲמָרִים עָלָיו:
28 וַיִּקְרְבוּ אֶל־הַכְּפָר אֲשֶׁר־הֵם הִלְכִים שָׁמָּה וַיִּשְׂם
פָּנָיו וַיְהִי כַּהֲלֹךְ לוֹ לְדָרְפוֹ:
29 וַיַּפְּצוּ־יָבוּ לֵאמֹר שָׁבָה אֲתָנוּ כִּי עֲתִיעַרְב הַגִּיעַ
וְנָטָה הַיּוֹם וַיָּבֵא הַבִּינָתָה לְשִׁבְתָּ אִתָּם:
30 וַיְהִי פֶּאֲשֶׁר חֲסַב עִמָּהֶם וַיִּקַּח אֶת־הַלְחָם וַיְבָרֶךְ
וַיַּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם:
31 וַתִּפְשַׁחְנָה עֵינֵיהֶם וַיִּפְרִיחוּ וְהוּא חֲמַק עֹבֵר
מֵעֵינֵיהֶם:
32 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הֲלֹא בַעַר הָיָה לְבָבְנוּ
בְּקַרְבְּנוּ בְּדַבְּרוֹ אֲלֵינוּ בְּדֶרֶךְ וַיִּפְתְּרֵנוּ אֵת
הַכְּתוּבִים:

ספרי הברית החדשה ~ הבשורה הקדושה עליפי לוקס

על ידי החכם פראפעסאר פראנץ דעליטש

⁵³ וַיְהִי תַמִּיד בַּמִּקְדָּשׁ מִחֲלָלִים וּמִבְרָכִים
אֶתִּי הָאֱלֹהִים אָמֵן:

⁵² וְהֵם הִשְׁתַּחֲוּוּלוּ וַיָּשׁוּבוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׂמְחָה
גְדוֹלָה: